

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt : 19 Sayı 228 Ocak 1979

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişliği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

1979 Yılı'nın «İnsanlığın Gelişimi» için, acı-tatlı, ama iyilik dolu geçmesini dilerken, Ruh ve Madde ABONENİZİ YENİLEME-NİZİ rica ediyoruz. Sizlere karşı olan görevimizi yerine getire-bilmek için katlanılan mutlu zorlukların karşılığı olarak sizlerin bizi desteklemeniz gereklidir. Bunun en iyi yolu ABONE OL-MAK. ABONE BULMAK VE ABONEYİ YENİLEYİP KİTAP YAYIN-LARINI İZLEYEBİLMEKTİR.

Dünya tekâmülünün bir değişikliğe uğraması için yerdeki ve gökteki görevlilerin işleri giderek yoğunlaşmaktadır. Ama herşey güllük-gülistanlık değil, aksine bir çiçek-bir diken ör-neği mihnet, acı, elem ve sarsıntılarla dolu olarak taa içimize kadar sokuluyor Geçen sayımızda yayınladığımız Ruhsal Tebliğin ifade ettiği anlamın zıttına birşey gözüküyor. Realite değişim-lerinin arefesinde görülen karışıklıklar, bir ayıklanmanın gereği-dir. Fakat önce gereken ikaz ve bilgi aktarması olmadan kimse hakkında hüküm verilmeyecektir.

Bir kere daha söylemekte yarar gördüğümüz husus : tekâ-mülün toplumsal değil bireysel olduğudur. Bireyin anlayış ve duyusundaki değişimler şuur değişimine neden olurlar. Bireyin şuursal içeriğindeki değerlerin «YENİ BİLGİ» ile tartılıp, düzene sokulması da Realite Değişimine - mutasyona - neden olacaktır.

Biz, kendi realitemize paralel realite üstü bir sistemin etki ve sezgilerini alıyoruz. Bu paralel evrene girip çıkanlarımız mevcut ve bize oradan haber getirebiliyorlar. İnsanlığın ulaş-mak kaderiyle zorunlu olduğu bu evrene her an dokunmamız mümkün... Ama bizi ondan ayıran perde ince ve pek sağlam dokuda. Yirminci yüzyılın son çeyreği pek hızlı ve şaşırtıcı uya-ranlarla dolu olarak geçecek gibidir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Ruhsal Tebliğlerden ANALİZLER

Birleşik İnsanlık Realitesi

7 Mayıs 1971 günü yapılan ruhsal bağlantıda, «SÂDIKLAR PLANI» müstear isimli ruhsal kaynaklarla, karşılıklı bir bilgi alış-verişi yapılmıştır. Önce, daha evvelden verilen bir görevle ilgili düşünceler ortaya konulmuş ve sonra bu düşünceleri tamamlayıcı bir cevap alınmıştır.

S — ... Geçen celsemizde 'Birleşik İnsanlık Realitesi' hakkında düşününüz ve beyanda bulununuz, demiştiniz. Arkadaşlarla düşündük. Çeşitli beyanlar mevcuttur. Müsaade ederseniz onları okuyayım.

P — Evet, buyurun.

1 — Spiritüel bilgilerin herkes tarafından tatbikiyle ortaya çıkacak bir realitedir.

2 — İçinde Allah'ın birliği, diğerkâmlık, tolerans, sevgi, yardımlaşma tomurcuklarının bulunduğu bir mevzuun üzerinde fikir birliğine varmaya, birleşik insanlık realitesi denir.

3 — İnsanlar, dinlere ait realiteler tatbikatı içinde tekâmüllerini sürdürerek, şeriat, sevgi, akıl, vicdan realitelerine ve bunların tabii sonucu olarak spiritüalist realiteye ulaşmıştır.

Spiritüalizma, ilâhi İrade Kanunlarına uygun davranışların insan için esas olduğunu tespit etmiş; dolayısıyla bu kanunların teşhis ve tespitine çalışmıştır.

İnsanların bu bilgiler içerisinde enkarnasyonları idrak etmeleri sonucu olarak, insanlık için yeni bir realite olan, birleşik insanlık realitesi bahis konusu olacaktır.

Bahis konusu realiteye ulaşmış diğer plânetlerdeki insanların da birleşmesiyle, bu realitenin sınırları, kâinat içinde daha şumullü olarak yayılmış olacaktır.

4 — Aynı hakikati idrak eden insanların realitelerinin meydana getirdiği realiteler dizisinin teşkil ettiği zinciri, birleşik insanlık realitesi olarak düşünmekteyim.

Bugünkü insanların, birleşik insanlık realitesi olarak, dünya okulunun izah etmek istediği hakikatleri mihrak olarak kabul eden realiteler zincirini kabul ediyorum.

Bu, umumi bir kıyam ile çok belirgin olarak ortaya çıkacak realiteler dizisi olabilir.

5 — Birleşik insanlık realitesi hakkında, hayatı şuurlandırarak, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın varlığını hissetmek durumunda olan vicdan ile idrak edip aydınlanan, genişleyen şuuru ile enerjisini ilâhi Murat yolunda yüksek enerji imkânlarıyla irtibatlı kılmaktır.

6 — Birleşik insanlık realitesi, idrakli olmakla, diğerkâmcı davranmakla, bunlara benzer melekeler edinmekle hiç bir zaman teessüs edemez. Etse dahi tekrar değişecek bir hayalden ibarettir. Dünya kuruldu kuralı, insanları bu gibi melekeler sahibi yapmak ve aynı gayelerle birleştirmek için bilhassa dinlerle ve son zamanlarda spiritüalizm ile çok gayret sarfedilmiş ve edilmektedir. Fakat hepsi de yanlış bir şekilde tatbik edilmekte olduğundan, hiç bir zaman birleşik insanlık realitesi teşekkül edemeyecektir. Çünkü ÖZ yerine, ÖZ'ün tezahürleriyle uğraşmaktadır. Yani, varlığın ana kaynağıyla meşgûl olup, evvelâ kendimizin ne olduğumuzu öğrenir, onunla ünsiyet peyda edersek, oradaki enerjiyle istenilen bütün yüksek melekeler o varlığın malı olacaktır. Bu şekildeki varlıkların müsterek realiteleri, özlenen, hiç bir zaman değişmeyen birleşik insanlığı hasıl edecektir.

Bu kadar efendim.

—

Birleşik insanlık realitesi, bu realite, mukadder bir realite değildir. İnsanı yeryüzünde ikamete müsade eden şartlar, makamlar, iptidai insandan müttekâmil insana gellinceye kadar, geçirilmesi mukadder olan safhaları,

tam teferruatlı olarak şüphesiz bilmiyorlar. Tam teferruatlı olarak bilinmemesi, bir kudret-i nakiseden değildir. Bu, beşer varlığının, beşer ırkının son devredeki tekâmül içerisinde kendi iradesine, anlayışına, kâinat kudretleriyle olan irtibat derecesine göre meydana gelecek bir hareket, bir davranış şekli ile alâkalıdır. Öyle ki, varlığın, beşer varlığının çizeceği, düzeltereği, yıkıp bozacağı, yeniden yapacağı, yeniden yıkacağı hususlar mukadderat değildir. (Bu hareketler), onu kendi hürriyeti içerisinde, adetâ arz üzerinde meydana getirilen bir canlı nev'inin beşenli olarak, bir canlı nev'inin geçireceği tekâmülü izleyen, çok mütekâmil, muhayyile hudutlarının dışında bir tekâmül seviyesinde olan varlıkların bir nevi müşahedesi, bir nevi oyunu, bir nevi bilmecevidir.

Fakat bu devrenin beşeri varlığı, zaman zaman umulandan daha fazla inkişaf kaydetmiş olmasından dolayı, kendisine oldukça mühim ve kendileri için çok daha mühim olan bir realiteyi de yaşatmayı istemişlerdir. Buna ait bir basit misal verelim:

Mukaddes kitaplarınızda, daima bir kıyamet gününden, daima bir mesihten hep bahsedilir, durulur. Ve bir türlü, ne Mesih iner, ne kıyamet kopar. Yani ki, insanlığın gelecekteki tarihi akışı içerisinde, daha evvelden kuvvetli bir tahmin üzere tespit edilen bazı olaylar ve tarihler, yüksek zaruretler tahtında, özellikle sizin Galaksinize bağlı kanunların iktizası olarak dalma ileriye itilmiştir. Yani, daima tâlik edilmiş, taviz verilmiş, geciktirilmiştir.

Bu, şu demektir ki, insanlık, beşeriyet, gerçekten, az miktarda da olsa, tesir sahası genişleme istidadında olan, oldukça kuvvetli ataklar, hamleler, tekâmül sıçramaları yapabilmektedir.

İşte böylece, kısaca izah ettiğimiz bu şartlardan dolayı, şimdiki halde insanlığın geleceğinde birleşmiş bir insanlık seviyesi, bir tekâmül sınırı mümkün görünmektedir. Eğer onları böyle bir sınıra götürecek olan bilgileri, müşahedeleri, olayları, gereken çoğunlukta ve dikkat içerisinde, ince ve hassas bir tarzda takip edemeyip, anlayamayıp, göremeyip, boşa geçirilmiş olsaydı; insanlık için galaktik kanunlara, galaksinizle ilgili kanun-

lara bağlı olarak, yüksek bir realitenin imkânları verilmezdi.

Birleşik insanlık realitesi, bu, bütün insanlığı tesiri altına alabilecek fevkalâde yüksek ve kuvvetli bir şuur alanıdır. Bu şuur alanının, yani bu realitenin bütün şartları içerisinde bulunabilen varlıklar olabildiği gibi, yarıyarıya bunu tatbik edebilen varlıklar da bulunabilecektir. Fakat, şimdiki insanlık, realitesinden çok daha yüksek olarak bir ahenk, bir bilgi, bir seviye ve bir dayanışma içerisinde yaşayabileceklerdir.

Kâinatın hiç bir noktasında, mevcut bulunan varlık sistemlerinde tek şekilli, tek düzenli bir tekâmül mihrakı mevcut değildir. Daima en seyyalinden en kesifine kadar muhtelif varlıklar bulunabilir. Fakat onların, yüksek bir şuur sahasını etkisi altında, umumi ahengi sarsmadan, kendi ihtiyaçları çevresinde kalarak tekâmüllerini geliştirmeleri daima mümkündür.

Sizin verdiğiniz tarifler de, birleşik bir insanlık realitesinin hangi hizalarda, hangi iltisak noktalarında bir araya gelmesi mümkün olduğunu göstermektedir. Söyledikleriniz, hepsi, bilgi ve seviyenize göre makbuldür. Kabule şayandır. Fakat birleşik insanlık realitesinin en mümeyyiz vasıflarından başlasak; birincisi, mutlak bir ALLAH'ın en kuvvetli, en hakikate yakın tarzda anlaşılması, kabulü bahsinde hiç bir şek ve şüphesi kalmamasıdır. Öyle ki, beşeri dimağlardan intisar edecek olan tasavvurlar, anlayışlar, imajlar, tamamlayıcı tarzda aynıdır.

İkinci mümeyyiz vasıf: Varlıkların hepsi, kendileriyle kâinat arasındaki bağları açıkça bilmesidir.

Üçüncüsü: Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hakimiyete dönmesidir. (dönüşmesidir. M.S.).

Dördüncüsü: Bütün beşeri, eski, yıpranmış, kullanılmış, dejenere olmuş tüm realitelerin, büyük ve fevkalâde geniş bir hoşgörülük içerisinde, hakiki yerlerine oturtulmasıdır.

Ve nihayet, ferdi olarak bütün insanları bir görmektir. İnsanı, sadece insan olarak görmektir. Bütün beşeri yükümlerden soyul-

{Devamı sayfa 30'da}

Uçan Daireleri Görenleri Gözleyen Siyah Giysili İnsanlar

● Jacques BORG'dan
Selâmi KANIKLI

İNTER HENRY GOUGAUT ve JACQUES PRADEL, Fransa'da, 14 Ağustos'tan 19 Ağustos'a kadarki bütün bir hafta süresince, «Burası gölge» adlı, 20 saatlik yayınlarını UFO sorununa tahsis ettiler. HENRY GOUGAUT'nun, sırları ve büyük muammaları ele alma tarzına gelince, bazen bunlara kuşku ile bakılabilir. Gerçekten, çoğu kez, ikinci derecede ilginç masalları şuradan buradan toplamakla yetinen bu bestekâr şarkıcı, bunların bayağılıklarını örtbas etmek için, bilinmekte olan anlatıcı niteliklerine, şarkıya yatkın ve gür sesiyle yardımcı olmayı hesaba katmaktadır.

Fakat, «Burası gölge» adlı yayın, bir kereye mahsus olmak üzere, sorunu kavrayarak ve değerli uzmanlara baş vurarak, öğü'ecek bir biçimde sunulmuştur. Bu uzmanların arasında, jandarma binbaşısı COCHEREAU, kurgu bilim ve uçan daire'ler müell'fi BERTRAND MÉHEUST ve Üçüncü Tiple Karşılama» adlı filmin teknik danışmanı, pek tanınmış ufolog AİMÉ MICHEL bulunmakta idi.

18 Ağustos cuma günü son yayın, bu alandaki esrarengiz sorunlardan biri olan, çok kez de suskunluk altında geçen M.I.B.'lere tahsis edilmişti. Amerikan Ufologlarının, «KARANLIKTAKİ İNSAN» anlamına gelen «MEN IN BLACK» adını verdikleri bu adamlar, UFO'ların yere inişlerine tanık olan kimseleri gözlemeye tahsis edilmişlerdir.

Arz dışı varlıklarla ilişkilere dair bir çok araştırmacı öyküleri, gerçekten, bu M.I.B. durumunu dikkate almışlardır. Bu

tanıklıklar içinde, bazı değişmezlikler fark edilir. Bu kimseler hemen dâima siyah giymiş olacaklar ve bir çok hallerde, aynı şekilde siyah, kadillak marka arabalar içinde hareket edeceklerdir. Aynı tanıklar onlara yaklaşabildikleri vakit, bunların «Asya tipli» olduklarını fark etmişlerdir.

Fransa'da meydana gelmiş olan iki serüven, M.I.B.'lerin ortaya çıkmasına vesile olacaktı. Bu işlerde çalışanlar, güvene lâyık kimselerdir ve kendilerine çok büyük krediler açılabilir. Bununla beraber, güvenlik nedenleri ile, onların adlarını gizli tutacağız.

YOL ÜZERİNDE İKİ ACAİP ŞEKİL

Birincisi, BEAUNE'dan uzak olmayan BOURGOGNE'da geçmiştir. Kendisini X diye adlandıracağınız bir askerın bölgede ortaya çıkan UFO görünümeleri dikkatini çekmişti. Tesadüfi olarak, dürbünü arabasında bırakmış bulunuyordu. Bir gece, iki tepe arasında kıvrılan bir yolda, yükü ile giderken, kendilerini, anlaşılamayan bir uğraşa kaptırmış iki acaip şekil gördü. Ay ışığında net olarak görünen insanımsı varlıkları dürbünle gözlemek üzere, hemen yan tarafa çekildi. Şu görmüş olduğu şeyler kendisini şaşırtmıştı: Çok uzun kollu, tārifi olanaksız iki yaratık, sanki iki ayaktan başka şeyle hareket ediyorlarmış veya yürümek, onlar için alışla gelmiş bir hareket değilmiş gibi, iki yana sallana sallana gidip geliyorlardı.

Gidip onlarla karşılaşmaya karar ver-

Parker ve Hickson Uzayınar taratından yakalandıklarını iddia ediyorlar.

di. Fakat arabasını harekete geçirir geçirmez, insanınsı varlıklar, bacakları arkalarını döver biçimde. hiç bir insanın (ve kollarına uzunluğu hesaba katılınca hiç bir maymunun) ulaşamayacağı bir hızla tepenin zirvesine doğru kaçmaya başladılar. Asker X, fariarının aydınlık denieti içinde, onların koşuşlarını rahatça izliyordu. Zirveye ulaşınca, iki insanımsı varlık, koyu camlı bir kamyonete daldılar, tekerlekleri üzerinde harekete geçen kamyonet, Amerikan arabaları tipinde, kapalı, siyah renkli bir otomobil tarafından izlendi. Bu acaip iş hakkında, başka hiç bir haber yararlanılacak durumda değildir. Bununla beraber, arabanın tarifinin, M.I.B.'leri ortaya çıkaran öykülere, noktası noktasına uyduğuna işaret edelim

İkinci iş daha da acıptır. O, NICE'de ortaya çıkmıştır. Burada amatör bir Ufolog grubu, haber alış verişinde bulunmak üzere, zaman zaman toplanmaktadır. Bu toplantılar özel değildir ve UFO'larla ilgilenen herkes bu toplantılara katılabilir.

Bir gün, yabancı olduğu açıkça belli olan, olgun yaşta bir kadın, bu toplantı-

da bulundu. Konuşmanın devamı sırasında, konuklara, Alman olduğunu, adına WOLF denildiğini, eşinin, bir petrol şirketi hesabına, İran körfezinde çalıştığını bildirdi. Toplantı sonunda bayan WOLF, sevinç içinde olduğunu, bir dahaki sefere kızı ile birlikte gelmek için izni istediğini bildirdi. Söylediğine göre de, UFO'larla çok ilgilendiğini belirtti.

Beklenen günde bayan WOLF, kendisi ile hiç benzerliği olmayan genç bir kadınla toplantıda hazır bulundu. Genç kadın, soğuk, farklı ve rahibeye benzeyen bir güzellikle, AVRASYA'ya benziyordu. Bütün toplantı süresince, her katılanın gözlerinin içine, pratik olarak dayanılmaz bir keskinlikle, iki veya üç dakika bakmakla yetinerek, sonra bir başkasına geçerek, tek kelime söylemedi. Hazır bulunanlar üzerinde devri tamamladığı vakit kalktı ve fazla bir davranışta bulunmadan orayı terketti.

Sonraki toplantılar esnasında, ne bu acaip yaratık, ne de sahte bayan WOLF hazır bulunmadılar. Genç kadının huzursuzluğa sürüklediği grup üyeleri bu serüveni tartıştılar. Petrol çevresine girmiş

● Lütfen sayfayı çeviriniz

olan bunlardan birisi, bayan WOLF tarafından belirtilen, az rastlanır izler üzerinde bir araştırma yapmayı tekiif etti. Az bir süre sonra, İran körfezinde çalışan kumpanyaların mevcudu içinde WOLF' aını taşıyan hiç bir Alman teahşyeninin bulunmadığı belgeendi. Bunun üzerine, grup içinde bir fotoğrafçı olan PAUL, evne bıraktığı bir kâğıdın üzerine, genç kadının adresini yazmış olduğunu anımsadı. Çabucak gidip onu getirmesini isteyen meslektaşlarına o, biraz genç kadından bahsetti. Sonra gitti ve asla bir daha geri dömedi. Bu güne kadar hiç kimse, ondan söz edildiğini asla işitmedi. Acaba rastlantı mı, yoksa etkilenme nedeni ile, genç kadınla ilişki kurma mı söz konusu idi? Bu bir sırdır. Bu iki kadın kim idi? Hepsi çizgi çizgi üzerinde bir sırdır... Bazıları genç kadının, haklı veya haksız, onların UFO'lara dair ilkel bir sır keşfetmiş olduklarına inanarak, akli sondajlarda bulunması için gönderilmiş olduğunu; beki de meçhul kadının, onların bilgilerinin önemini dikkate almaksızın, çok kez «aklı okuma» uzmanları tarafından kullanılan bir metoda göre, göz göze ısrarla bilgi edindiğini hayal etmişlerdir. Bu serüvenin tek büyük unsuru, M.I.B. hakkında az rastlanan tanıklıkları, özellikle, gözleri hafifçe çekik, dâima AVRASYALİ tipteki genç kadının tarifi ile güçlenmiş olmasıdır.

Bu iki husus, Asker X'inki ile ondan önceki, UFO'lara tahsis edilen, «Burası gölge»nin son yayınında anlatılmıştır. Öteki tanıklar, M.I.B.'lerin varlığının, hurafe olmadığı inancını taşımaktadırlar. Bir kaç aydan beri, bu siyahlı insanlar hakkında toplayabildiğim, az rastlanan türden bilgilerle beraber bir muamma vardır ki, bunlar en azından, bir bit yenği olduğunu isbatlamaktadırlar.

«Uzun yıllardan beri Newyorka yerleşmiş ve Birleşik Devletlerde UFO'lar hakkındaki bilgileri karşılaştırmış bir İspanyol, MANOLO DELQUIJOTE, bana, «eminim ki, resmi servisler, izleri karıştırmak için bütün yöntemleri kullanacaklardır; bir işin takibine geçilir geçilmez,

çarkların arasına sopa sokan, esrarengiz kimselere hedef olursunuz» diye içini dökmüştür.

Bu düşünce, MUNFON (Mutual U.F.O Network), TEXAS, QUNCY sorumlu grubu tarafından, şu sözlerle paylaşılmıştır: «Her olumlu gözlem, nereden geldikleri bilinmeyen ve boş yere polis yetkililerinin incelenmesinden geçirilen araştırmacılar, arz dışı varlıklarla ilişkiyi isbatlayacak bütün belirtileri yok etmektedirler ve açık açık söyleyerek, gerek C.I.A.'yl ve gerekse, U.S. Hava Kuvvetlerinin haber alma servisini suçlamaktadırlar»

ACAIP BİR KARŞILAŞMA

Kişisel olarak ben, en hafif acaiplikteki bir karşılaşmaya tanık oldum. Birleşik Devletlerin güneyindeki Meksika körfezinin kıyısında bulunuşum, henüz bir ay olmuştu. Neworleans'dan TALLAHASSEE'ye gitmek zorunluğu karşısında, PASCAGOULA'dan geçen HIGHWAY 90'a yönelmek zorunluğunda kaldım. CHARLES HICKSON ve CALVIN PARKER adlı iki kişi, 1973 yılında orada bir UFO'nun intişine tanık olduklarını iddia etmekte ve kendilerinin, üç insanımsı varlık tarafından alınıp götürüldüklerini ve bir kaç dakikalık bir gözlemden sonra serbest bıraktıklarını açıklamakta idiler.

Onların durumu içinde ilginç olan husus, HICKSON ve PARKER'e ipnoz altında yapılan bir dizi testler ve bölgesel polis tarafından olduğu kadar, uzman Ufologlar ve A.T.C. üyeleri tarafından, sıkı bir biçimde tâbi tutuldukları soruşturmalardır. Fazla olarak onlar, bir P.S.E.'ye (psychological stress evaluator) başka bir deyimle, yalan belirtme işemine tâbi tutulmuşlardır. Bundan dolayı, kendilerinin yalan söylediklerini isbatlamak olanak dışı kalmıştır. Bu hale göre, onların sanimiliği fenni bir şekilde isbatlanmıştır ki, esasen bu da, onların serüveninin bölgeselliğini, sürpriz olabilecek temiz inançlarını karıştıramamaktadır.

Hemen bundan önceki bir seyahat sırasında, PASCAGOULA'da bir kaç gözlemden bulunmaya çıkmıştım. Bu yıl yeniden orada kalmaya ve gidip, güzel man-

zaralı yerde bazı değişiklikler olup olmadığını görmeye karar verdim.

HICKSON ve PARKER'in serüveni PASCAGOULA RİVER'in sağ kıyısında, moloz deposu haline getirilmiş, geçilmesi zor bir yer olup, bu gün terk edilmiş, savaş gemilerine ait eski bir tezgâh yeri olan CHAUPETER YARD'da ortaya çıkmıştır. Orada, iki tank tarafından bulunmuş, hâlâ görülebilir durumdaki yarı dairesel iz, bir UFO konmuş olacaktı.

Benden bir kaç metre uzağa bir araba gelip, sert bir şekilde durduğu vakit, iniş yerinde, yerin miknatısiyetini ölçerek yirmi dakikaya yakın bir zamandan beri orada bulunuyordum. Arabadan, elindeki balık avı takımı ile siyahı bir adam indi. Temel kazıklar üzerindeki eski bir dalga kıranın kalıntılarına gidip suya bir olta attı ve beni hiç gözünden avırmadı.

Bu bir rastlantı sanılabilirdi. Fakat bir kaç küçük olay beni düşündürmektedir. Araba, mukemmel durumdaki karoserisi ile yeni sanılmakta idi. Oysa, buraya

ulaşmak için, çevresi dikenli, çamurlu bir patikadan geçmek gerektiği gibi, boyanın çizilmesi tehlikesiyle de motorun kapotu dikenlerden uzak tutulmalı idi. Nihayet adam, özellikle verniklenmiş ayakkabıları ile, şehir kıyafetinde giyinmiş bulunuyordu. Bu şekilde, çamurun içine bata çıka gitmek tuhaf bir tarzıdı. En sonunda, en meraklı değer husus, tatlı suda avlanmak üzere, denizde yararlanılan hafif bir seyirtme kamışına sahip bulunması idi. Şunu da ekleyelim ki, buradaki PASCAGOUEA RİVER suyu oldukça kirlidir. Oysa oradan bir kaç yüz metre ötesi temiz ve dolayısıyla da bol balıklıdır. Acaba bir dizi rastlantılarını söz konusudur. Bu kestirilememektedir. Fakat, benim ne yaptığımı kontrole gelmiş bir M.I.B.'nin karşısında bulunduğum var sayımı da pek kestirilemez durumdadır. Bu hale göre, olaydan beş yıl sonra, onların meydana çıkarmayı araştırdıkları sırların, bizim akıl edemediğimiz bir önemde olmaları da gerekecektir. (Nostria : 335).

Lobsang RAMPA

Dünyanın Gizli Sahipleri

(HERMIT)

«Ben, bu kitabın yazarı... bildiririm ki, bu kitap kesinlikle doğrudur. Maddeciliğe gırtlığına kadar gömülü bazı kişiler, bu kitabın bir hayal ürünü olduğunu düşünebilirler. İnanmak ya da inanmamak yolundaki bir tercih, kişinin gelişimine bağlıdır. Kitabım gerçektir.»

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ — Fiyatı : 50 TL.

Konuya girmeden evvel, insan denilen mevcut, yetin nihayetine kısaca değinmeliyiz. İnsan, hayat sahibi bir varlıktır. Bir başka deyimle aktıttır; müessiriyet gücüne sahip bir yaratıktır. Duyu organlarımızın algıladığı sınırlar içinde karşımıza bir beden sahibi olarak çıkmakta ve böyle görünmektedir. Ancak bilinmekte olduğu üzere beden dediğimiz tezahür, suyun üzerinde görünen buz dağı bile değildir; arkasında devasa bir organizasyon bulunmaktadır. Bu organizasyonun (buna beden kavisi denmektedir) adeta ufak bir uzantısı, bir çeşit temas veya sonda aracı durumdadır. O halde bilemediğimiz, göremediğimiz tarafla nasıl bir tesir münasebeti içinde bulunduğunu kesinlikle söyleyemeyiz. Söyleyemeyiz, ama böyle bir tesir alış verişinin bulunmadığını da iddia edemeyiz. Neden? Zira kâinata tecrit edilme olayı mevcut değildir. Bu durum tekânüle aykırı düşer, en azından. Genel çizgileriyle hatırlatmağa çalıştığımız bu tablo karşısında insan dediğimiz varlığın, devamlı olarak ruhsal tesirlerle münasebette olduğu söylenebilir. Ancak bir nokta daha var ki, bu hususta bir açıklık sağlamazsak bizi, yanlış değerlendirmelere götürebilir. Her ne kadar kâinata tecrit hali mevcut değilse de, bunu, varlıkların birbiriyle kaynaşıp bütünleştiği ve böylece orijinal varlık hüviyetini yitirdiği anlamına getirmemeliyiz. Her varlığın kendine ait bir mevcudiyeti, orijinalitesi, hüviyeti, şahsiyeti, hürriyeti, iradesi ve mes'uliyeti söz konusudur. O halde insan ve onun altındaki devasa organizasyonun kendine ait bir mevcudiyet sınırından bahsedebiliriz, ancak bu sınırın, devamlı olarak diğer mevcudiyetlerle tesir alış veriş yönünden bir bütünleşme içinde olduğunu düşünebiliriz.

Şimdi gelelim bilinmeyenin bilinmesi konusuna. Burada çok değişik yöntemlerin kullanılmakta olduğunu görmekteyiz. Tabiatta cereyan etmekte olan olayların gözlenmesi, tabiata soruların yöneltilmesi, yani gözlem ve deney metodu yoluyla insan, çevresi hakkında bilgi sahibi olmağa başlar. İlmin kullandığı metod budur; geçerli ve güvenilir bir yöntem olarak kabul edilebilir. Ancak her bilinmeyenin öğrenilmesi için sadece böyle bir yöntemin yeterli olacağını iddia edemeyiz.

Bilinmeyen Konusunda Ezoterik Yöntemler

● Feridun TEPEKÖY

İnsanın, aklına, mantığına, sezgisine ve sentez gücüne dayanarak yapacağı değerlendirmelerle bilgi sahibi olacağı ortadadır. Bilinmeyenin bilinir hale getirilmesinde bu yöntem, insana büyük bir yardımcıdır. İstikbale ait bilgilerin önceden bir dereceye kadar bilinmesi veya tahmin edilmesi böylece mümkün olabilmektedir. Bu konuda insana matematik, İstatistik, mantık ve tabiat bilimleri yardımcı olmaktadır. O halde bilmek için öğrenmek, bilgi edinmek ve bunun için de tabiat kanunlarına yönelmek ve onların işleyişlerini tanımak gerekiyor. Ancak bunun dışında daha başka yöntemlerden de söz edilebilir. Nitekim, bu konuda ezoterik çalışmalara dayalı bilinmeyenlerin keşfi için ortaya değişik yöntemler konmuştur.

Bu yöntemlere dışarıdan bakacak olursak, ilim dışı karakter taşıdığı izlenimini ediniriz. Ne var ki, böyle görünmekte olmalarına rağmen, alınan sonuçlar üzerinde yapılacak değerlendirmelerden sonra, kanaatimizin değişeceğini kesinlikle söyleyebiliriz. Bilinmeyenlerin bilinmesini sağlayan yöntemler, bize ne kadar gayrı ciddi veya ilim dışı gibi görünürse görünsün, alınan sonuçlar karşısında, hiç değilse düşünmek zorunda kala-

cağız. Radyestezi ile yer altında su ve gizli kalmış madenlerin bulunması bir yöntem olarak kullanılmaktadır. İki uçlu bir çubuğun veya bir pandülün titreşimlerini manalandırma esasına dayanan böyle bir metod bize anlamsız ve acıp gibi gelebilir. Ama alınan sonuçların yüzde nisbeti, insanı düşündürecek bir düzeydedir. Bir astroloğu veya bir majisyeni ele alalım, keza ruhsal irtibat yolu ile haber veya bilgi almağa yönelmiş bir medyomu düşünelim, ayrıca bir falcıyı bir kâhini veya kaplumbağanın kabuğundaki çizgilerden ahkâm çıkaran başka bir falcıyı, veya bir İçing üstadının çalışmalarını düşünelim. Bütün bu insanların bilgi edinmek için yaptıkları çalışmalarının dış görünüşe bakarak pek birbirine benzemediğini görürüz. Horoskop çıkarmak isteyen astrolog, yıldızlar ve güneş sisteminin unsurları arasındaki konumu, belirli bir yöntem uygun olarak çizeceği bir diyagram üzerinden bulmağa ve sezinlemeğe çalışır. Bu takdirde elinde elbetteki, başvurduğu bir takım kıstaslar bulunmaktadır, ama değerlendirmesi gene de ezoterik bir karakter taşır. Keza bir majisyen de aynı karakterde fakat yöntemi değişik bir çalışmayı sürdürür. Bir medyoma bakacak olursak, o da, dış görünüş itibariyle bir yere oturur, dalgınlaşır, bir şeyler söylemeğe başlar. Falcı ise, önünde bulunan faraza iskambil kâğıtlarının sıralanışına veya baklaların dağılımına bakarak bir şeyler söylemeğe çalışır. Burada içe doğuş (ilham veya vahy) dediğimiz bir mekanizmanın harekete geçirilişi söz konusu olmaktadır. Zira faraza önünde duran şekle konsatré olmuş bir insan adeta antenlerini açık tutan bir alıcı gibi tasavvur edilebilir. Aklına bir fikir gelebilir, bir kıvılcım parlayabilir, bir düşünce yoğunluk kazanabilir. Ve biz bunları alır değerlendiririz. Ancak bu fikirler, parıldamalar, nasıl oluşmaktadır? İşte işin en can alıcı noktası buradadır. Acaba ben, aklımı, imajinasyonumu ve düşünce faaliyetimi, tamamen hür olarak ve tamamen tecrit edilmiş şekilde kullanabilmekte miyim? Böyle bir durumu düşünmemiz olanaksızdır. Kâinata tecrit edilme yoktur demiştik.

O halde bazı dış impuşların etkisi altında düşünce faaliyetlerimizde bir kıvılcımlanmanın meydana gelmesi, mümkündür. Böyle

bir etkinin oluşturacağı düşünce faaliyeti, insanı belirli bir noktaya ulaştırabilir. Bu nokta ise bizim malımızmış gibi görünecektir. Bırakalım öyle görünsün. Ama işin temelinde bir yönetimin etkinliğiyle, bir takım sonuçların ortaya çıktığı unutulmamalı. Ben yaptım, ben yaparım, bu benim yetkim ve gücümle oluşabilir, dış etkenlerin yardımına ihtiyaç yoktur diyen insan, kendisini, her şeye muktedir sanan egosantrik bir düşüncenin etkisinden henüz kurtaramamıştır.

Konunun daha iyi anlaşılmasını sağlar düşüncesiyle bir misâl üzerinde durabiliriz. Her hangi bir bilinmeyen nesnenin tesbiti konusunda bir yöntem olarak, bazı geometrik şekillerden ve bu şekillerin aralarında oluşturacağı armoniden, rakkamlar ve rakkamların üzerinde yapılacak bir takım aritmetik işlemlerle ortaya çıkacak sonuçlardan faydalanılmaktadır. (Mısır piramitleri hakkındaki hesaplar yanında remil hesaplarını ve benzerlerini anımsıyalım)

Bu gibi hesaplarda bazı - bize göre ilginç gelen - şekil, durum ve sonuçların özel bir anlam taşıyacağı düşüncesiyle bir çeşit yakıştırmalar oluşturulmaktadır. Ancak bu yakıştırmaların da bittabi gelişi güzel ortaya çıktığı elbetteki söylenemez. Faraza yapılacak bir invokasyon seremonisinin ne zaman yapılırsa daha olumlu sonuçlar doğurabileceği düşüncesinden hareket edecek olursa ve bunu bir astroloğa sorsak, acaba bize nasıl bir cevap verecektir, ve bu cevabını neye göre tesbit etmiş olacaktır? Diyelimki elindeki cetvellerden veya hesaplamalar sonucu kendisine ilginç gelen bir gök pozisyonuna rastlamıştır. Faraza Reqlus - Sol - Luna - Jupiter - Venüs konjüksiyonu 22 Ağustos 1979 da vuku bulacaktır. İçinden bir ses ona bu ilginç durumun uygun bir tarih olduğunu söylerse mesele hallolmuştur. Böyle bir pozisyonun değil de başka bir ilginç pozisyonun neden dolayı astroloğumuzun karşısına çıkmadığını ve neden dolayı karşılaştığı konjüksiyon haline önem vermek ihtiyacını duymuş bulunduğunu açıklamak ve hele sadece astroloji eğitimi açısından ele alıp açıklamak pek zor olsa gerektir.

Ancak burada önemli olan husus, velev

● Lütfen sayfayı çeviriniz

dış kaynaklardan sağlanan impulslarla dahi olsa ilginç görünen pozisyonla sağlanan müsbet sonuçlar karşısında neden dolayı böyle bir yöntemden faydalanılmak istenmiş olmasıdır. Bu nokta gerçekten düşündürücüdür.

Bir başka misâl alalım. Farzedelim ki bilinmeyen eski bir mabet kalıntısının bulunması istenmektedir. Sadece tahminler vardır ortada. Burada bir harita üzerinde tahmin edilen saha üzerinde bir pandülle araştırma yapılabilir. Pandülün sallantıları ve bunların değerlendirmeleri acaba nasıl yapılacaktır. Tesbit edilen yer gerçeği ifade ediyorsa, pandülün sallantıları ve bunların değerlendirilmesi arasında nasıl bir bağ kuracağız? Veya aynı mabet kalıntısının yerini bulmak için bazı geometrik çizimlerden faydalandığımızı da düşünebiliriz

Nirengi noktası olarak seçeceğimiz bir noktayı (harita üzerinde) nasıl bulacağız? Kendimize göre bir yakıştırma ile mi? Bize ilginç gelen bir hususiyetinden dolayı mı? Peki ama bu nasıl olmaktadır. Bu fikir bize nereden gelmektedir? Neden dolayı ilginç bulabilmekteyiz? Daha ilginç gelecek başka noktaların da bulunması ihtimali yanında onları neden görmedik de, bu noktaya bağlandık? Sonra bu noktadan faraza bir daire geçirmek istesek ve yarı çapının da şu kadar olması gereken bir daire aklımıza gelse, bunun anlamı nedir? Geometrik bazı çizgilerle yeniden ilginç bir konumla karşılaşmamızı fark etmemiz nasıl olmaktadır?

Bütün bu çabamız ve yakıştırmalarımız sonucunda bir yer tesbiti yaptığımız kanaatine varmış isek, bu kanaatimizin dayandığı temeller nelerdir? Bunlar sadece bizim şahsi gayretlerimizimize bağlı, dışarı kapalı bir takım faaliyetler ise, müsbet sonuçlara ulaşılması bu takdirde nasıl olabilir? Bu takdirde acaba bu mümkün müdür, deyip de düşünmeliyiz. O halde ne diyebiliriz?

Geniş çerçevede Sembolleri ele alacak olursak, bu anahtarların tecrübe ile kazanılması mümkün olmayan yüksek bilgilerin kapısını açtığı söylenmektedir. Böylece insan bu anahtarlar yardımıyla kapasitesi oranında bazı tecrübe üstü bilgilerin sezgisine ulaşabilmektedir. Bir başka deyimle sembolik şekiller, diyagramlar veya şekil ve çizim

kompozisyonları insan için bir bilginin zihinde kıvılcımlanmasına amil olan birer impuls gibi düşünülebilir. Bu bilginin tecrübelerimiz ötesinde olduğunu kabul ederken bu sonuçları genellikle mantık ötesi olarak da düşünmemiz yerinde olur. O halde şöyle de diyebiliriz: semboller, diyagramlar, bizi, varlığımızın üstündeki şuurlu ve bilgili katmanlarla rezonansa getiren bir endikatör rolüne sahiptir. Bu katmanlar bizim bizzat sahip olduğumuz şuur seviyeleri olabileceği gibi ruhsal tesir alışverişleriyle gerçekleşen dışımızdaki şuur seviyeleri de olabilir. Ancak şunu da kabul etmeliyiz ki, sembol -endikatörlerden faydalanıp, bilinmeyenlere erişmek için, belirli bir liyakat seviyesinin tutturulması ve bunun içinde ruhsal bir olgunluğa ve eğitime gerek vardır.

Bu takdirde sembol -endikatörlerin yeterli bir çözümünü sağlayacak olan impuls tesirlerinin müdrikemizde sağlayacağı kıvılcımların aydınlığı altında bir değerlendirme ve fikri bir oluşum meydana çıkabilecektir. Burada belirli ve çok dar sınırlar içinde kabul edilmek üzere, insanın (inisyenin) kendi liyakat -muhtevası ile bazı kısır sonuçlara ulaşabilmesi imkânsız olarak addedilemezse de, her yerde ve her zaman mevcudiyetini kabul etmemiz gereken yönetici ve kontrol edici bir etkinin, bu takdirde daha da etkin bir biçimde ona refakat edeceği unutulmamalıdır. Sonuç olarak şunu ifade edebiliriz ki, yapılanların hepsi birer araç durumundadır. Yani belirli bir şuur plânıyla sempatisasyonu sağlayıcı, o plândan bir takım tesirlerin transformasyonunu gerçekleştirici birer araç... Zaman bakımından olaylar arasında senkronizasyona dayalı analogik bağıntılar kurduran impulslar da dahil olmak üzere her çeşit sembollerin, diyagramların ve sıralanışların arasındaki münasebetlerden bazı sonuçlara ulaşmağı sağlayan yöntemler, top yekûn birer tesir alış, sempatisasyon ve tesir transformasyonları için bir nevi temas sağlayıcı araç niteliğini taşımaktadır. Bilgi ve bilinmeyenin açıklanması, bu bilgilere sahip ruhsal plânlar tarafından yapılmakta olup, ruhsal tesir bağlantılarıyla gerçekleştirilir. Kullanılacak yöntem ve araçlar, tesir sempatisasyonlarını sağlayıcı birer vasıttan ibarettir.

Sovyetler, Azkalsın Dünya - Dışı Bir Silâh Edineceklerdi

● Jacques BERGIER

Sovyetler, diğerleri arasında, korkunç nitelikte olan bir silah hazırlayacaklardı ve bu silah kendilerine, örneğin neresi olursa olsun, orada bir depreme sebep olma olanağı verecekti. Veya, seçecekleri bir toprak üzerinde, bir salgın hastalık başlatacaklardı. Bu silahı arzın dışında tutacaklardı. Fakat bu ikinci elden olacaktır.

Bunu iddia eden, Yugoslav asıllı, Amerikalı doktor ANDRİJA PUHARIÇ, başkalarına benzemeyen ve oldukça endişeli bir kimse-dir. Gerçekte o kadar karışık bir varlıktır ki, daha çok övülmeyemi veya çekiştirmeyemi lâayık olup olmadığını bilmiyorum.

Bir bilgin ve tartışılmayacak değerde bir teknisyen olduğu için, şöylece övülür: Kendisi, elektronik sorunlar üzerinde 75'i aşkın bröve almıştır. Sağır pek çok kimsenin işitme niteliklerini geri getirmiştir. Ara sıra, çeşitli hükümetler tarafından istişareye çağırılır.

Kuşku duyulan URİ GELLER'i koruduğu ve özellikle onu, arz dışı varlıkların doğrudan ajanı olarak taktim ettiği için çekiştirilmektedir. Bu ikinci görünüşünden dolayı, açıklamalarının hiç birisine inanç beslemiyorum. Fakat her şeyden sonra, yanılmış olabilirim. Ve onun öyküleri, en azından menkibe planı üzerinde, her çeşit merak arzetmektedir.

Bu hale göre PUHARIÇ'imiz, arz dışı varlıkların, bir kaç seçilmiş kimseye bazı fennî bilgiler vererek, uzun zamandan beri

dünyalılarının varlığı üzerine etki yaptıklarını iddia etmektedir. Fikir, bizatihi, mantığa aykırı değildir (1). Ve Benim izlemesini redettiğim husus, özellikle iddiaların «delillerin» konusu hakkındadır.

Fakat, fikrin gelişmesine bakalım. Bu arz dışı varlıklar, bu nâdir imtiyazlıların yanındaki «bağlantı ajanlarını» çabuklaştırdılar, «ve dâima da çabuklaştırıyorlar». Bu ajanlardan biri, (o da Yugoslav asıllı olan), polifaze akımlar ve Hertz dalgaları alanındaki keşifleri önemli bir genişlikte bulunan NİKOLA TESLA olmuştur.

Esasen hiç doğal olmayan bu görüşün açıklanmasına kapıyı açanın Tesla olduğu muhakkaktır. Sahip bulunduğum 1923 tarihli metinde o, insani olmayan dilin anahtarını bulmuş olduğunu haber veriyordu. En azından, aralarından bazıları şunlardır: Tesla, bir yandan Merihlilerle, öte yandan güvercinlerle ilişkide bulunduğunu iddia etmekteydi.

Belirtmek yararsızdır ki, o devirde yaşlılık, «çok parlak bir zekânın yitirilmesi» etkisi altındaydı. Kısacası, biçare TESLA, acınacak bir bunak olarak kabul edilmiştir.

Bu hal içinde, PUHARIÇ, de, ona yeniden itibar kazandırmakla meşguldür: Tesla'ya

(1) Ben bizzat, bu kadar «açık» anlayıştan sonra, «Halkı uyardığım» küçük bir kitap yazdım. Burda, «Tarihteki Dünya Dışı Varlıklar» söz konusudur.

Nikolai TESLA : Fizikçi
«Mutlak Silâhı buldu»

çok özel bir şekilde, elektrik enerjisini uzağa yayma usulünü öğretenler, **tamamiyle arz dışı varlıklardır, demektedir (2).**

Fakat, o bu hususu, şöylece, başka bir doğrulama ile birleştirmektedir (3): **Sovyetler «TESLA etkisini» geliştirmişlerdir, demektedir. Ve kendilerine, dünya egemenliğini vaadeden ünlü «mutlak silahı», ondan sonra, ortaya koymuşlardır.»**

Esasen, azami derecede basitleştirerek, burada teknik bir parantez açıyorum. Bir elektrik kondansatörü, tamamiyle suyu emen, sonra geri veren bir sünger gibi, bir biri ardına elektrikiyetli tutabilen, sonra serbest bırakan bir elemandır.

TESLA, bizzat gezegenimizin, bir elektrik kondansatörü olduğunu ortaya çıkarmıştı. Niçin bilmiyordu, fakat haklı olarak emindi; sonra tahrikte etmişti (daha sonra, dünyanın çevresinde asılı haldeki elektriklelenmiş tabakanın keşfiyle herşey anlaşılacaktır).

Daha 1899 yılında, bu cesur fizikçi, her hal içinde, hayret uyandıran bir denemeyi şöylece başanya ulaştırmıştı. Elektrik enerjisini dünyaya emdirmek ve sonra 50 kilo metre uzaktaki yüz ampulü yakmak için ondan yararlanmak.

Bu, mûsbet olarak, efsanevi idi. Fakat, T.S.T.'nin icadı çabucak dikkati çekti ve TES-

LA'nin çalışmaları, bir az sonra, genel bir ilgisizliğe uğradı (4).

Bu hal içinde Sovyetler bu bilgileri yeniden inceleyecekler ve programı uzatacaklardı. Aynı şekilde, elektrik akımının uzağa yayımına dâir Kanadanın bu günkü denemeleriyle de ilgilenilecekti. Gerçekte bütün bunlar, tamamiyle kabul edilebilir şeylerdi. Fakat sanıldığına göre, PUHARİCH tarafından öykü düzenleme gecikmedi: **Arz kondansatörüne emdirilen enerjiyi, şimdi, Sovyetler de, aynı korkunç etkilere neden olacak şekilde, nerede olursa olsun, yeniden ortaya çıkarmasını bilmektedirler, demektedir. Örneğin, Çin depremleri veya Birleşik Devletlerdeki lejyonerlerin öldürücü hastalıkları gibi.**

Eğer gerçekten bunu yapmasını biliyorlarsa, bu, **arz dışı yaratıkların, onun kullanma tarzını, başlangıçta getirmiş olmaları demektir.**

Büyük adamımızı neden dolayı galaksiler arazi alan üzerinde izleyemiyelim? Çünkü bu bildirimleri yapmak bedelsizdir ve çünkü onun ağzından çıkan öteki sözler şaşırtıcı kalmaktadırlar. Örneğin PUHARİCH, Apollo görevlerinin Amerikalı astronotları tarafından ay üzerine bırakılmış olan bir televizyon kamerasını URİ GELLER'in geri getirdiğini görmüş olduğunu anlatmaktadır.

Bu hale göre bu durum, görülebilir, tutulabilir, ekspertize edilebilir mi? URİ'ciğin elleri arasında duran kamerayı, arz dışı dostları vasıtasıyla getirmiş olduğu fikrinden yana değilsiniz, sanırım.

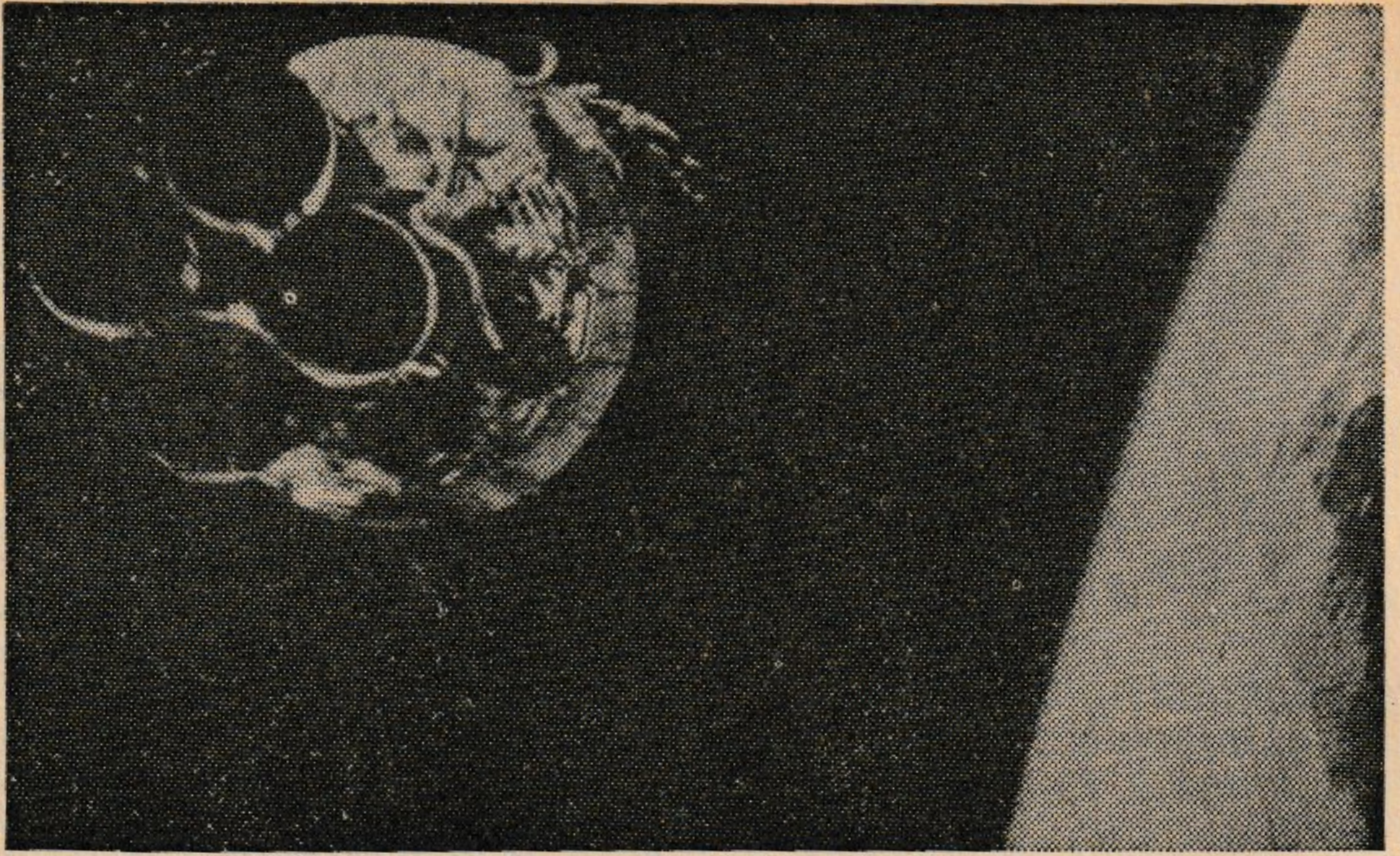
Karşılığında bir şeyler aldımı? Bu sırdır. Fakat, ben konuları ele alıyorum.

(Nostra : 304)

(2) Bu Cf tekniği hakkında 264 sayılı NOSTRA Dergisindeki, «Telsizle enerji yaymak» adlı makalem.

(3) O bunu, biri Londra'da, öteki Paris'te olmak üzere, iki genel açıklaması sırasında yapmıştır.

(4) Bununla beraber, Ona âit belgeler saklanmışlardır. Bunlar, dâhi mücidin yurdunda olan, BELGRAT'taki TESLA müzesindedirler.

Kanada'ya Düşen UFO'lara Karşı Bir Uydu

● Jacques BERGIER

Yazar arkadaşımız JACQUES DEGAS, 303 sayılı NOSTRA dergimizde, bir çok Amerikan uydusunun, bilinmeyen bir ışık tarafından, yakın bir geçmişte tam anlamıyla nasıl körletilmiş olduklarını haber veriyordu. Pentagon sorumlularının ilk tepkisi, hiç kuşkusuz, Sovyetleri suçlamak oldu. Fakat, şu hususu açıklığa kavuşturmayı kabul etmek zorunda kaldılar: Belirtilen bu işte, kullanılan ışının tabiati, onları tamamiyle temize çıkarıyordu. Zira, böyle bir silâha sahip değildiler.

JACQUES DEGAS'nın doğru olarak hatırlattığı gibi, pentagon bundan sonra varsayımı, çok ciddi bir şekilde, arz dışı bir müdahale olarak düşündü. Oysa, baskı makineleri, bu 24 salı tarihli NOSTRA

Dergisini bastıkları anda, nükleer bir jeneratörle donatılmış olan bir Sovyet uydusu, KANADA'da, esrarengiz koşullar içinde yere düşüyordu.

Bu, Sovyetlerin COSMOS 954 uydusunu atmaya davrandıkları, son 18 Eylül tarihidir. Yerden 270 kilometre uzaklıkta ve yaklaşık olarak, ilk dairesel bir yörüngeye yerleştirme ameliyesi engelsiz olarak geçti. COSMOS'u başlangıçtaki yörüngesinden 1000 kilometrenin daha üstüne çıkarmayı hedef tutan operasyonun ikinci aşamasında, durum aynı şekilde yürümedi. Hemen Aralık ayının sonunda, uzayı gözlemekle görevlendirilmiş olan Amerikan servisleri, bu anormallikleri nazarı itibara aldılar.

COSMOS - 954 ASER TOPU İLE DONATILMIŞ OLACAKTI

Uydu lokalize edildi ve onun atmosferre girmesi muhtemel saat, oldukça büyük bir duyarlılıkla hesaplandı. Bununla beraber bu, yakın bir saniye içinde gerçekleşecek değildi ve bu şüpheli hareket, onun nereye düşeceğini tahmin etmeyi engelliyordu. Bununla beraber, yörüngesinin istikameti, giriş kavsinin hesaplanmasına ve dolayısıyla, yörüngesinin şöylece çizilmesine olanak veriyordu: Anlaşıldığına göre, KANADA, DANİMARKA, FEDERAL ALMANYA, İTALYA ve BREZİLYA, biricik hedefler olacaklardı. Bazı araştırmalar sonucunda, COSMOS-954'ün nükleer jeneratöre donatılmış olduğu muhakkak görüldüğü zaman, Beyaz Saray, bu ülkelerin ait oldukları hükümetlerine, kendilerini tehdit eden tehlikeyi gizlice haber vermeye karar verdi.

DÜNYA ÇAPINDAKİ FELAKETİ SİYIRARAK GEÇTİK

Bilindiği gibi, olayın meydana geldiği yer KANADA toprakları üzerinde, 60. cı paralelin, yaklaşık olarak 300 kilometre kuzeyidir. Şans eseri, hemen hemen hiç oturulmayan bir bölge söz konusudur ve meydana çıkmış olan zayıf bir radyoaktifite artışının etkisiz olacağını umuyoruz. Fakat bu, dünya çapındaki felâketi, ancak sıyrarak geçebileceğimiz kadar engellemiştir. Gerçekten, Almanya'daki BOCHUM Üniversitesinin profesörleri uydunun, atmosfere girmesi sırasında harap olması halinde, 300 ilâ 400 kilometre uzunluğunda, radyoaktif bir bulutun düşmesine neden olacağını hesaplamışlardır.

Uzmanların yatıştırıcı açıklamalarına rağmen, bu husus açık olmaktan uzaktır. Sovyetlerin ilk COSMOS uydusu 16 Mart 1962 yılında atılmıştır. 954 üncüsü yere düşerken, bu tipten 936 ıncı âlet, aynı günde yörüngeye oturtulmuştur ve emin olmak için, onların fırlatma tekniğinin, tamamiyle geliştirilmiş bulunduğu öğrenilebilir. Ruslar, 8 âleti aynı zamanda yö-

rüngeye oturtmaya olanak veren bir COSMOS fırlatıcısı da hazırlamışlardır. Prensipte olarak, aralarında bir çoğu askerî amaçlara maliktirler. 1973 yılındaki yakın doğu savaşı sırasında, uzayda meydana çıkarılmış olan 596 ilâ 600 kadar olan COSMOS'lar, casus uydular olacaklardı.

Öte yandan, geçmişte COSMOS'lardan «uydu öldürücülerini olarak» yararlanılmıştır. Şimdi, son aylar sırasında Sovyetlerin, dördünü körletmeyi başararak, on iki Amerikan uydusuna bu biçimde saldırdıkları belgelenmiş bulunmaktadır. Fakat, Amerikan uzay kontrol servislerine göre hâli hazırda oradaki operasyonel yörüngede, bu âletlerden bulunmayacaktır.

Ne olursa olsun, «uydu öldürücülerinin, casus uydular gibi, görevlerini tamamlayabilecek durumda olmaları için, alçak bir yörünge üzerinde bulunmaları zorunludur. Binlerce kilometrenin ötesinden bunun olanağı yoktur. Oysa, COSMOS 954, son yılın bitiminde, atılışından hemen iki buçuk ay sonra, neden dolayı alçak bir yörüngeden yüksek bir yörüngeye geçmeye girişmiştir? Biz, askerce konuşarak, bu yörüngesinin hiç bir şeye yaramadığını görmüş bulunuyoruz. Ve eğer fenni bir hizmet söz konusu olsa idi, photopile'leri dengelemek, bir nükleer jeneratörü dengelemekten çok daha akla yakın olacaktı.

Tek kabul edilebilir açıklama, bir kontrol uydusunun ve kökeni bilinmeyen uzay âletlerini dundurma uydusunun söz konusu olmasıdır. Bu husus, KARLSRUHE uzay laboratuvarının Alman teknisyenleri tarafından yayımlanmış olan var sayımı güçlendirecektir. Onlara göre, COSMOS 954'ün nükleer jeneratörleri, LASER toplarını beslemeye tahsis edilmişlerdi ve STARWARS'ın çok muğlak séquence'larını anımsatan bu düelloda, COSMOS aşağıda bulunmuş olacaktı. Çeşitli ülkeler gizli servislerinin seferber oluşu ve özellikle, UFO'larm incelenmesiyle görevli Albay WASHBURN'un F.T.D.N.S.'si tarafından davaya gösterilen ilgiler, tamamiyle, basit bir varsayımdan daha fazlasını göstermektedirler. (Nostra : 305).

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Sempati ve Antipati

Dilimize Fransızca'dan girmiş bulunan bu iki sözcük, uyumluluk ve uyumsuzluk olarak Türkçeleşmiştir.

Birbirini çeken, birbirini iten kutupların oluşturduğu namere de sempati, antipati deryebiliriz.

Buuyoruz ki, müspet ve menfi bu iki olay da, bizde, şursuzluk içinde cereyan eder. Yani, sempati de, antipati de bilinçlerimiz dışındadır... Ancak, irademizle kontrol-denetim altına alabilirsek, o vakit, bu iki olayınıza da istediğimiz yönü verebiliriz.

Her gün, hepimiz bir çok insanla karşılaşırız. Bunlardan bir kısmına ilgi, yakınlık duyuyoruz; diğer bir kısmına da ilgisiz, hattâ uzak kalırız.

Sevgimizi, nefretimizi, bu duygusal davranışlarımız doğurur: Kimini çok severiz.. Kiminden de nefret ederiz!..

Özellikle ussal düzeyi tutturamamış, çoğunluğu gelişmemiş bulunan toplumlarda sosyal ilişkiler, bu yüzden çok etkilenir. Örneğin her an halkla temasta olan bir sürü görevli kişileri düşünelim: Kamu kesimindeki devlet memurları, özel kuruluşlardaki görevliler, ellerinde olmayan, yani henüz denetim altına alamadıkları bu antipati ve sempati nedeniyle, bir kısım insanların işlerini güçleştirirler, bir kısmıninkileri de kolaylaştırırlar. Halbuki görevleri, herkesin işini, eşit ve kolaylaştırıcı bir biçimde yapmaktır. Güler yüzlü, tatlı dilli olmaktır...

Çağımızda para, yani çıkarıcılık, bazı kişileri, yapmacık olarak sempatik yapmaktadır! Ama, matlup olan bu değildir elbet...

Günümüzdeki psikolojinin tam açıklayamadığı sorunlardan birisi de sempati ve antipatidir.

İlk gördüğümüz bir insana karşı duyduğumuz yakınlık veya uzaklık, hattâ sevgi veya

nefret hissini kökeni nedir?

Bunu bize, psikoloji, tastamam açıklayamaz.

Olayın gerçekliğini hepimiz tastik eder; fakat açıklamasını, bizler de iyice yapamayız.

Denebilir ki, mıknatısta yahut elektrikte olduğu gibi, birbirine benzer olmayan duygular, birbirlerini bütünler niteliktedir: Bu yüzden çekicidir... Benzer olanlarsa, birbirlerini bütünler nitelikte olmadıklarından iticidir. Uyumluluğun veya uyumsuzluğun sebebi budur...

Meseleyi açıklar özellikte gözükütüğünden, bu anlatımlar geçerli sayılabilir. Ama, gerçeği aksettirme bakımından, biz, bunları geçerli sayamayız.

Meseleyi vibrasyon ahengi yahut ahenksizliği olarak da düşünebiliriz. Bu düşüncede yanlış değildir. Örneğin fizikten hepimiz biliriz ki, eş değerdeki iki diyapazondan birisi, bir oda içerisinde titreşime geçirilirse, diğeri de hemen, kendiliğinden titreşime geçer. «Rezonans» olayı dediğimiz bu olay, iki benzer eşya-araç arasındaki uyumluluğu temsil eder...

Fakat bu hal, sadece bir sonuçtur. Sempatinin yahut antipatinin asıl nedeni değildir.

Ruh ve maddeden oluşan insan, elbet fizik kuralları dışında olamayacaktır... Ama, bu sonuçsal açıklamalar, temele-kökene iniş olamaz.

Sempati-antipati, uyumluluk-uyumsuzluk, çekicilik-iticilik, sevgi-nefret gibi duygusal davranışlarımızın çözümünü, ancak reenkarnasyon gerçeğinde bulabiliriz.

Reenkarnasyon literatürü, hem bu gerçeği, dolayısıyla konumuzu da doğrular.

Spiritik literatür incelendiğinde, şöyle bir olay, her zaman bulunabilir:

Manyetizör, süjesi Leyla'yı, manyetik

uykuyla uyutur. Deneyde hazır bulunan Safiye isimli kız, deneyin izleyicidir. Kendisinin de uyutulmasını ister.

Manyetizör, süjesi Leyla'dan, Safiye'nin uyutulmasına yardımcı olmasını rica eder. Fakat Leyla, özellikle telkine karşı duygusal süjelerde görülmeyen bir direnişle, bu ricaya karşı kor. Ve isyan halinde diretir: «**Hayır! İstemiyorum! İstemiyorum! Ne yaparsanız yapın! İstemiyorum!..**» sözleriyle de direnişini dile getirir. Operatör, önce bu direnişin sebebini anlayamaz. Şaşırır! Fakat fazla da ısrar etmez...

Ertesi gün operatör, kimseye bir şey söylemeden, süjenin evine gider. Onu, evinde, yalnızca uyutur. Süjeden dünkü isyanının sebebini sorar. Kız söylemek istemez. Onu, bir sır olarak saklamakta direnir. Operatör ısrar eder. Nihayet kız, bu fazla ısrara dayanamayıp, gerçeği anlatır: «**Size karşı koydum. Çünkü uyumasına yardımcı olmamı istediğiniz kimse, geçen hayatımda, benim felâketime sebep olan biridir. Biz, aramızda, ebedi bir kin yemini yapmışızdır. Ondan nefret ediyorum. Ve onu, asla affetmiyeceğim, asla affetmiyeceğim, asla!..**» deyince, operatör görevini yapar: Yorucu ikna ve telkinlerden sonra süje, nihayet onu, affa razı olur.

Yine operatör, kimseye bir şey demeden, bir deney daha düzenler. Bu deneyde, mutat süjelerinden Meral'i, Leyla'yı, Muadelet'i, sırayla uyutur. Son olarak da Safiye'yi uyutmağa çalışır. Tam bu sırada, uyur bir halde bulunan süjelerden Muadelet ile Meral, Leyla'ya yaklaşır, şunları söylemeğe çalışırlar: «**Haydi bakalım, Leyla! Cesaret! Safiye'nin uyumasına yardım etmek gerek. Evet, affediniz ve unutunuz. Dostlarınız, sizden bunu istiyor. Bu düşmanlığın son bulması ve samimi bir affın sizi barıştırması lâzım.**» Bu sözlerin sarfedildiği sırada Safiye de uyur. Bunu müteakip Leyla, Safiye'nin yanına gelir. Ve onun elinden tutup, şunları söyler: «**Görünüz ve hatırlayınız.**» Bu sözlerden sonra Safiye, bir süre şaşkın bir durumda kalır. Ne dlyeceğini bilemez!.. Sonra: «**Hayır, der, siz beni affedemezsiniz! Ben size o kadar büyük fenalık yaptım ki, bunu unutmanıza imkân yoktur! Sizden nasıl kacayım? Nereve saklanayım?.. Kendimden utanıyorum!..**» Safiye'nin

ağlaması sürer... Safiye ağlarken diğerleri de -Leyla da - ağlıyordur... Bir müddet sonra, Leyla, şunları söyler: «**Mademki dostlar, her şeyin unutulmasını ve geçmişin silinmesini istiyorlar, öyle olsun.**» Bu sözleri takiben dört süje bir araya gelip, kuvvetle birbirlerine sarılırlar. Ve tekrar ağlaşırlar!.. Fakat bu kezki gözyaşları, ıstıraptan, üzüntüden değil, sevinçten, sevgidendir...

Bu deney, dramatize edilmiş, histerik bir tezahür olarak kabul edilebilir. Ama olayın gerçekliğini, reenkarnasyonun gerçekliğini bilenler için hiç de böyle değildir. Çünkü benzeri olaylar pek çoktur. Araştıranlar, mutlaka yenilerini bulurlar. Nitekim bu olay da yabancı bir ülkede geçmiştir. Fakat biz, anlaşılmasının kolaylığı için Türkçeye adapte ettik olayı...

Evrende her şey, Allah'ın yarattığı, dolayısıyla da sevilmeğe layık görülmesi gerektiği halde; bilgimizin, idrak ve şuurumuzun kısırlığı nedeniyle, duygusal davranır: Bize sempatik geleni sever, gelmeyenleri iteriz!..

Yukarıdaki örnek, birbirine nefret duyan iki ruhun, ikna edilerek, nasıl birbirlerine yaklaştırıldığını, bize açıkça gösteriyor.

Sempati duyduğumuz hallerde işimiz kolaydır... Ama, antipati duyuyorsak, işimiz oldukça zorlaşır!.. Hele aklımızı, irademizi hiç kullanamıyorsak, bu duygusal davranışımız, bizim için iyice kaybettiricidir...

İnsan hayatında sevgi, mevcut melekelere en esaslı, en güzel, en değerlisi ve en hayırlısı olarak yer alır. Fakat biz insanlar, her zaman, bu melekelerimizi, nefsanî yetimizin etkileri altında kalıp, kullanamayız.

Sevememek, sevoisizlik, tamamıyla anormal ve marazi bir haldir. Bu anormal ve marazi halin nedenlerini bulup, ortadan kaldırmak da insanın görevidir.

İşte aklımızla bulacağımız bu makul cevaplar, hislerimizin oluşturduğu menfiliği ortadan, irademizle kaldıracak. Ve hiç tanımadığımız bu insana duyduğumuz antipatiyi, hislerimizin elinden alıp, aklımızın seviyesinde sempatiye çevirmiş olacaktır.

Tanrının varattığı her sev, sevoive lâ-yıktır. Ama bu sevoel hislerin değil: aklın, vicdanın - bilginin, idrakın, şuurun - işidir...

Psikanaliz

Reenkarnasyondan

Yararlanıyor

● JANİNE HUGON

İlk önceleri, psişik karışıklıkları sözle ve serbest fikir çağrışımı ile tedavi etmek niyetiyle psikanaliz yapıldı. Sonra, bedenimizin, bir çok hastalıkları azaltmaya, yitirilmiş olan kendine hâkim olma ve güvenmeyi geri vermeye elverişli, biyolojik bir enerjiden hayat bulduğunu doğrulayan blyoenerji yapıldı. Bundan sonra sizi kemiren ve yaşamanızı engelleyen bu nevrozlardan kendinizi kurtarmanız için Métempsikanalize üzerinde hesaba girişmeniz gerekecektir.

Beden ve ruhun bu yeni bilimi, Birleşik Amerikada mı, yoksa Hindistan'da mı, nerede, doğabilir? Eğer gerçekten şu son on yılda ortaya çıkan tedavilerin çabuk bir yazımı yapılacak olursa, dünyanın şu iki bölgesinin, bu bereketli çiçeklenmeyi yoğunlaştırdıkları şöylece meydana çıkarılır: Hindistan ve Birleşik Amerikanın batı kıyısı. Bu acaip karşılaştırma, en zengin ve en yoksul ülkeler, daima bu gerçeğin ötesine gitme isteğini paylaşmaktadırlar demek istemektedir.

Bugün BERKELEY'de, kampüse giden cadde üzerinde, çoğu iki katlı olan yüksek evlerin kapısında, küçük, bakır plakalar üzerine yazılmış, şu basit kelime okunmaktadır : MÉTEMPSYCHANALYSE.

BİR KAÇ BEDEN İÇİNDE BİR RUH

Bu kelime elbette size, bazı şeyler söylemeyecek değildir: Bu metodlar ve métem diye bilinen, psychanalyse ve THÉRAPIE (tedavi) den oluşmuş olup, yunancada değişikliği (changement) göstermektedir. Buradaki

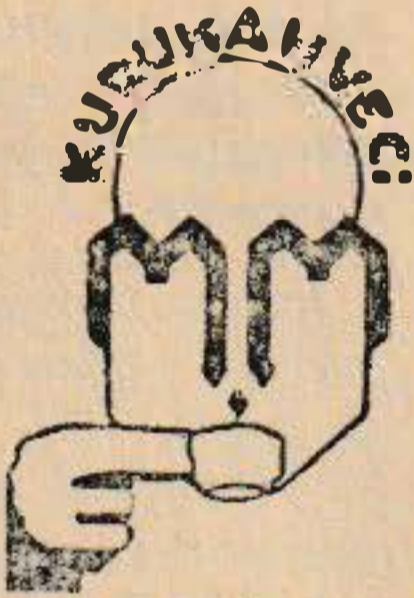
Métempsykoz, kökeni Hindistan olan bir inancın kısaltmasıdır. Bu inanç, ruhların tenasuhunu vurgulamakadır. Ruhun birbirini izlemeleri durumu, önceki hayatlarımızın sonucundan başka bir şey değildir. Bu hâl içinde, aynı bir ruh, birbirini izleyerek, muhtelif bedenlere hayat verebilecektir. Sonuç olarak, métempsikanaliz için, bizim karışıklıklarımızın kökeninin doğuştan olmadığı ve OEDIPE complexe'i ile yapılacak hiç bir şeyleri bulunmadığı anlaşılacaktır. Annemizin karnındaki hayat, bu günkü üzüntülerimiz içinde, aynı şekilde hiç bir şey değildir. Eğer kendinizi bedeninizin içinde kötü hissediyorsanız, kendinizden emin değilseniz, tamamiyle isteklerinize göre yaşamakta zorluklarınız varsa, cinsiyetiniz size sorun çıkarıyorsa, hepsini, sadece, önceki varlıklarınızın akışına borçlusunuz. Oradaki nevrozunuzun kaynağını, bütün tarih boyunca enkarne olduğunuz, muhtelif kimselerin içinde aramak gerekir.

Örneğin, eğer sevdalanma fiili içinde, aşırı bir utanma, asla elinizde olmadan sizi izliyorsa, eğer kalbinizin seçtiği kimse, aşk susuzluğunuzu gidermeyi aradığı vakit, bir tutukluk hissediyorsanız, biliniz ki, belki de bu karışıklıklar, 18 inci yüz yılda uğranılmış ani bir ırza geçmenin, doğrudan doğruya bir sonucudur... Öteki misal şöyledir: Bir a-sansörde yalnız kalmaktan ıstırap duyuyorsanız, bir arabada olduğunuz veya metroya bindiğiniz zaman, kendinizi hapsedilmiş gibi his ederek, kötü izlenime kapılıyorsanız, kısaca, hapis olmuş korkusu içinde iseniz ve kapalı bir yerde bulunur bulunmaz endişeleniyorsanız, bu pek basit olarak, Fransız ihtilâli

sırasında size verilmiş olan hapiste kalmadan doğmaktadır. Eğer şimdi, yuvarlak bir gömlek yakasını boynunuza her geçişinizde, tatsız bir izlenim duyuyorsanız, eğer boynunuzun çevresinde en ufak bir fulara, en ufak bir eşarpa katlanamıyorsanız, kuşkusuz hapistliğinizde, bazı şeylerden dolayı, boynunuza giyotinin bir ucu yerleştirilmişdir. Şu bir kaç örnek size, faaliyetlerimizin kaynağının, bazen geçmişteki uzaklara, çok uzaklara yükseldiğini göstermek içindir. Onlar sonsuz kadar çoğaltılabilirler métempsychanalyseçiler için, her ferde, bir dizi pek açık, önceki hayat tekâbül eder. Henüz başlangıçlarında olan bu tedavi ile elde edilen şifalar, bakmaya değer görülmektedirler. Hastalar, tarih ortasında enkarne olma fırsatı bulmuş çeşitli kimselerden anlayış kazandıktan sonra, azar azar, kısım kısım, bütün kişiliklerini yapan şekilleri, yeniden teşkil ederler.

Sanfransisko'da yerleşmiş olan ilk me-

tampsikanalizciiler, Hinduist manastır şubelerinden, eski GOUROU'lardır. Onlar yeni dünyada eskiden aldıkları pratikleri uygulamaktan başka şey yapmamaktadırlar. Onların başarılarının, FREUDE taraftarı bir çok psikanalizcileri ve de onların metodlarını rahatsız ettiklerinden kuşulanılmaktadır. Zira eğer onların, gidişi, ilk zaman içinde aynı ise — bir divanın üzerine uzanmış olan hasta, kendisini, çok içten isteklerinin serbestce formüle edilmesinin ilerlemesine, aynı hedefe giden kimsenin, sansürlerinde veya baskılarında yükselmesine bırakırsa, tedavinin ikinci aşamasında bu gidiş — önemli şekilde ayrılmıştır. Metampsikanalizci, analizcinin değişik olmasında, gerçekten tedavide doğrudan doğruya araya girer ve geçmişte enkarne olan ve bu gün nevrozlarının kaynağını teşkil eden hastası ile birlikte, muhtelif kimselerin soy (généalogie) adı verebileceği şeyi gayrete getirir. {Nostra - 303}

Tesis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Yanmış Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

AĞLAYAN TABLOLAR

Dünyanın tanınmış medyumlarından Peter HURKOS «Enquirer»a yaptığı açıklamada daha önceden trans halinde yaptığı 300 tablodan ikisinin son günlerde kanlı gözyaşları dökmekte olduklarını belirtmiştir.

Tanınmış bilimcilerden biyolog Dr. Wilfrid Hahn ve fizikçi John Bigbee olayı yerinde inceledikten sonra gazetecilerin sorularını cevaplandırırken «Son derece açıklanması mümkün olmayan bir olay. Gördüklerimi asla unutamayacağım. Bu tamamen normalüstü bir olaydır.» demişlerdir.

Herhangi bir mantıklı açıklamada bulunabilmek için sözkonusu iki tabloyu çok dikkatli inceleyen bilimadamları hile ya da tabii bir oluşumla hiç birsey bulamadıklarını da itiraf etmişlerdir. Yaptıkları ana-

liz sonucu Peter Hurkos tarafından trans hâlinde çizilmiş bulunan (İsâ ve Musâ'ya ait) tablolardan geldiği saptanmış bulunan gözyaşı ve kan'ın gerçek insan kanı olduklarını da anlamışlardır.

Hurkos'un ifadesine göre sözkonusu olay aniden Nisan 1973'de başlamıştı. «Önce olayı, yani tabloların ağlayıp, kanlı gözyaşı döküklerini önce karım fark etmişti. Sonradan her ikimizin de hayretleri arasında Musâ ve İsâ'nın gözyaşı dökmekte olduklarını anladık.»

Fizikçi Bigbee özel hassas cihazlarla yaptığı ölçümler sonucu tabloların tamamen kuru olduklarını, sadece gözyaşı gelen kısımların ıslak olduğunu sandığını açıklamıştır... (THE SPIRITUALİST GAZETTE'den).

MERİH'DE HAYAT MI VAR?

NASA'nın Goddard Enstitüsü kurucusu Dr. Robert Jastrow Merih'de hayat belirtileri bulunduğunu düşündüğünü belirtmiştir. Evrenin her yanında hayatın yaygın olması gerektiği görüşünü içeren teorisinin savunucularından biri olan Dr. Jastrow Filadelfiya'daki Franklin Enstitüsünde lise öğrencilerinden oluşan bir topluluğun karşısında yaptığı konuşmada Viking-II'in sürdürdüğü deneylere dayanarak Merih'de hayat belirtilerinin bulunduğu sonucunun çıkarılabileceğini ileri sürmüştür.

Dr. Jastrow uzayaracı tarafından yürütülen araştırmalarla keşfedilen mikroplarla ilgili delillerin «kimyasal reaksiyonlar»la açıklayıveremeyeceğimizi söylemiştir.

Ayrıca konuşmasının bir yerinde, «Dünyamız oldukça güçlü TV sinyallerini 20 yıldan beri uzaya yayıp durmaktadır. Bu sinyallere yaklaşık 20 yıl içinde cevap almamızı düşünebiliriz.» demiştir. New Realities'den).

UĞURSUZ ODA

11 Eylül 1977'de Secane, Pa.'daki evimde Annem Florence Bernardino ile odada otururken, içimi aniden korkuyla karışık bir ürperti sarmıştı. «Du-

HAYAT SIRLARININ FOTOĞRAFLARI

varlarda, yerde eşyaların üzerinde, her yerde kan görüyorum...» demişim. Şaşırarak annem bunları söylemenin nedeni sordu. Bilmiyordum. Bildiğim tek şey, korkunç bir hissin içinde olduğumdu. Yattık, Güç, belâ uyumağa çalıştım. Üç saat sonra telefonun ziliyle uyandım. Teyzem Doris Roberts, başarılı bir TV aktörü olan Andy Anderson'un başından vurulmuş olduğunu söylüyordu. Annem ve ben aceleyle giyinip New York'a giden ilk trene koştuk. Trenden iner inmez Andy'nin kaldığı Roosevelt Hastanesi'ne gittik. Çok zayıf bir kurtuluş şansıyla kendinden geçmiş bir vaziyette bulduk kuzen'im Andy'i. Orada başucunda bekleyen Andy'nin karısı olayı göz yaşları içinde yarım yamalak anlatmaya çalıştı. O akşam erken saatlerde Andy ve arkadaşı Wallace Graham bir TV mukavehesinin imzalanmasını kutlamak amacıyla dışarı çıkmışlar. Andy'nin karısı Nan ikisini yalnız bırakarak yatmış. Andy bu sırada arkadaşına geçenlerde almış olduğu oldukça pahalı yeni silâhı göstermeye karar vermiş. Kılıfından çıkarırken aniden ateş alan silâhın merminisi doğrudan Andy'nin beynine saplanmış çok kan kaybetmiş. Her tarafı kan içinde kalmış. Meğer benim annemle otururken aniden gördüklerim bunlarmış. (FATE'den).

Janet GANLEY

Kirliyan Fotoğrafçılığı auraların ve öteki emanasyonların fotoğraflarını çekme tekniğidir. Yıllarca önce Kara Deniz Kıyılarında Krasnadorlu Bay ve Bayan Kirlianlar tarafından geliştirilmişti. (Bu konuda R. ve M.'de geniş bilgi verilmiştir).

Bu metodla yüksek frekanslı akımların insan, bitki, hayvan bedenleri üzerindeki rolü ortaya çıkarılmıştır. Bu yolla Sovyet bilimadamları insanın bilinmeyen tabiatı yönünde önemli ilerlemeler kaydetmiş bulunmaktadır. Onların belirttiğine göre insanın bir de «biyoplazmik beden'i vardır: Fizik organizmada başka ruhsal veya esirli bir beden. Bilimadamları artık anlamış bulunmaktadır ki, hastalıklar fizik organizmada kendilerini belli etmeden önce çeşitli değişikliklerle biyoplazmada kendilerini göstermektedirler. Sağlık, hastalıklar ve organ fonksiyonlarıyla ilgili olarak vücudun belirli kısımlarından karakteristik renkler çıkmaktadır.

Bu yöntemle çekilen fotoğraflarda vücudun belirli noktalarından devamlı alev ışıkları çıktığı görülmektedir. Bu ışıklı noktaların Çinliler tarafından uygulanması yapılan Akupunktur noktalarına tekabül ettiği görülmektedir. Rus araştı-

macılar insanların ve bitkilerin hayat enerjilerindeki değişiklikler üzerinde çalışmalar sürdürmektedirler. Nikotin, alkol, esrar ve kafelin insan biyoplazması üzerinde değişikliklere sebep olduğu saptanmış bulunmaktadır. Bunlar ölçüldü, fotoğrafları çekildi ve sınıflandırıldı. Bu bilgiler yardımıyla insan, hayvan ve bitkilerin rahatsızlıklarının çok önceden teşhisleri ve tedavileri mümkün olmaktadır. Heyecan, neşe, sevgi, kızgınlık gibi psikolojik durumların film üzerinde görülebilen karakteristik radyasyonları bulunmaktadır. Rusya'da 1.000'den fazla araştırmacının bu konuyla meşgul bulunduğu söylenmektedir. Bu yöntem ayrıca iyi mahsul elde edilecek için sağlam tohumların seçilmesinde, yatan dedektöründe ve medikal teşhiste uygulama alanlarına sahip bulunmaktadır. Birkaç yıl önce 100 kadar yeni doğmuş bebek seçilmişti. Tıbbi teşhis tabloları hazırlanmak üzere bunların auralarının muntazam aralıklarla fotoğrafları çekilmektedir. Ve bu fotoğrafların çekimine 50 yıl devam edilecektir.

Medyomlar da bu yöntemle denemelerden geçirilmiştir. Kirliyan deneylerinde pekçok medyom bilimadamlarına yardım etmiştir. (Psychic News'dan : Aralık 1976).

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

EZOTERİZM'DE AMEL

Frenkçe'siyle aksiyon, Türkçe'siyle 'eylem' anlamına gelen bir kelimedir. Yani, doğrudan doğruya 'yapılan iş' mânasına geldiği gibi, 'işlenen hareket' anlamına da gelebilir. Ezoterizm'de 'amel'in önemi büyüktür. Spiritüel kültürde buna 'uygulama' denir. Yani her insan almış olduğu bilginin uygulamasını yapmalıdır. Bu uygulama vicdandan gelen itme gücüyle uygulanır. Hayat içerisinde bu bilgiyi yaşamalıdır. Japonya'da Budizm'in etkisi altında meydana gelmiş olan ZEN, tamamen insanın kendi anlayışına bağlı olmak üzere uygulamadan ibarettir. Yani orada hiçbir nazârî bilgi yoktur ki, nefiste uygulanmasın, şuurla bir iz bırakmasın. O bilginin insan ameline aksedebilmesi için onun tatbik edilmesi gerekir. Tatbik edilmediği sürece ZEN yoktur. Bu, hâlen Uzak Doğu'da milyonlarca insan tarafından izlenmekte olan bir mistik yoldur. Bu husus hemen hemen bütün Ezoterik (içrek) çalışmaların esasını teşkil eder durumdadır.

Özellikle Süfîlik'te (İslâm Tasavvufu) çok önemli bir yer tutar, zira İslâmın Kitabı Kur'an bilginin hayatta uygulanmasını esas kabul etmiştir. Bundan dolayı İslâm'daki bütün bâtınî çalışmalarda 'Amel' çok önemlidir. Bunun önemi herşeyden evvel 'Amel' ile 'ibadet'in birbirlerinden ayrılmayan iki unsur olmasından ileri gelmektedir. Bu duruma göre amel, bilgi ve fikrin uygulanması ve devamlı sınanması olmuş olmaktadır. Bilgi ve fikrimizi bir yerde uygulamak ve bunun doğruluğu hakkında da devamlı bir sınanma vasıtası arıyorsanız, bunu aksiyonda (amelde) aramız lâzımdır. Dâğer taraftan nefsin kurtuluşu, kaba tesirlerle olan mücadelede aşterdâğl cehlî. hepsi bu amele bağlı olarak sağlanmaktadır.

Amelin insan ruhunda meydana getirdiği

etki büyüktür. Hiç bir bilgi, saf olarak insan dimağı içerisinde kaldığı müddetçe, yük bir bilgi teşkil etmekten öteye gitmez. Bu bilginin insan gelişimi için gerçekten bir faydası yoktur. Spiritik bilgilerden öğrendiğimize göre, hayat yaşamak içindir. Hayat, düşünmek için, fikir binası kurmak için, hayat tahayyül etmek, hayat hayatla oynamak için değildir. Hayat herşeyden evvel, cevher olarak yüksek bir yapıya malik insan ruhunun sadece tatbikat koluyla fizik alem hakkında bilgi edinmesine mahal veren bir genel teşkilattan ibarettir. Hayatta tatbikatı yapılmamış bilginin insan cevherine bir katkıda bulunması oldukça şüphelidir. Bunun engüzel uygulama şekli, enkonsiyon dediğimiz gayrişuura aktarılmasıdır. Bir bilginin gayrişuura geçirilmesi için bilginin muhtelif şekillerde tatbikata uğratılması lâzımdır. Yani bizzat onu yaşamamız gerekir. Bu, çok zor bir yol ve metoddur. Yalan söylememenin, hırsızlık yapmamanın iftira etmemenin, dürüst yaşamının, insanlara karşı sevgi göstermenin, tolerans sahibi olmanın her türlü edebiyatını yapmak mümkündür. Fakat bunu uzun süre kendi hayatında veya başkalarının hayatında yaşamak ve yaşatmak önemli olandır. İşte bu, ameldir.

Buna örnek olarak Yunus Emre gösterilebilir. Yunus Emre ilk ruhi tebliğatını şîir halinde ifade ettikten sonra, kendisinin uzunca bir süre Anadolu'da tatbikata çıktığını görüyoruz. Bütün bilgisini (moralitesini, ahlâkını) bu seyahatleri esnasında bizzat nefsinde yaşamak ve başkalarına da yaşatmak suretiyle uygulamıştır. Bu, O'nun Süfîizm'in tatbikat safhasını tam manasıyla yerine getirdiğini de bize göstermektedir. Mesnevi de hemen hemen aynı sevgiler sövler amma, Celaleddin-i Rumi'nin aslında büyük bir uygulamayı olmamıştır. O, bûvîlik bir tavallavıcı olmaktan çok bûvîlik bir insan erdîci (bilâvîlî kur'an) olmuştur. Fakat bu bilgileri kendi nef-

sinde uygulayacak bir dünyasal safha geçirdiğini zannetmiyoruz. İnsanlarla aynı hâleti geçirmek suretiyle beraber yaşamış değildir. Daha ziyade hiyerarşinin üst seviyesinde kalmak suretiyle çalışmıştır.

Teorik olarak söylenen her söz ancak realite içerisinde uygulandığı zaman değer kazanır. Bu bakımdan teorik fizik ile deneysel fizik arasında oldukça büyük farklar vardır. Teorik fizik genellikle hoşâ gider, fakat teorik fizik uygulanması zor, uygulama sırasında her zaman zorluklarla karşılaşılması mümkün olan bir konudur. Aynen buna benzer: teorik olarak öğrendiğimiz her türlü şey, belki ileride atacağımız adımlardan şunu veya bunu seçmemize sebep olabilecektir, ama genede adımı atarken yapacağımız seçme, teorik olarak öğrenmekten çok daha farklı birşeydir. Oradaki seçme kararını bize verdikten güç, teorik bilgimizden gelmiyor. Ruhî veya zihnî tecrübemizden gelmektedir. Bu ise tecrübeden geçmiş olgun insan sonucunu ortaya çıkarır.

Gerek geleneksel Batı Mistisizminde gerekse Sufizm'de ibadet, amel demektir. Bu ibadet, insandaki içsel anarşiyi (egoizmi) yenecek olan iyi niyetin bir dayanağını teşkil eder. İçimizden gelen egoistçe haykırıları yenmek için, önce çok iyi niyet etmek lâzımdır. Zaten oruca başlarken yapılan niyetin de bu tarzda bir niyet olması iktiza eder. Yani, 'Açkalmaya söz veriyorum...' manasında değil. Oruç süresi içerisinde, meydana çıkacak olan her türlü nefsanî kavgalarda, bir yanlı değil, yansız olarak işin doğrusunu bulmaya anlamaya niyet etmek gerekir. Çünkü oruç tutmak bir ibadettir. İbadet ise aynı zamanda bir ameldir. Bu amelin hedef aldığı nokta insanın nefsiyle olan mücadelesindeki savaşı kazanma ameliyesidir.

İslâm Peygamberi, en büyük cihadı insanın kendi nefesine karşı vermiş olduğu savaş olarak nitelemiştir. Bu, aslında bütün kutsal kitaplarda vardır. İncil'de İsa'nın, 'Ben, dünyayı yendim.' bunun ifadesidir. Orada dünya sembolü kullanarak nefisini anlatmak istemiştir. Dünya aslında nefis denetimi için meydana getirilmiş geçici bir yerdir.

CİHAD-I EKBER : BÜYÜK EYLEM

Hemen hemen bütün ezoterik çalışma-

larda esaslı bir safhayı teşkil eder. Böyle büyük bir aksiyona başlayan bir insan için gaye, gizli ve yıkıcı tesirlere karşı harekete geçmektir. Bu tesirlere karşı bütün benliğiyle mücadeleye başlamak demektir. Bizler ise henüz değil büyük cihadı, küçük cihadı bile yapacak durumda değiliz. Henüz yapmakta olduğumuz cihad, **ekmek kavgası** tarzında görünmektedir. Değil, gizli ve yıkıcı tesirlerin varlığını anlamak, onlara karşı bir güçlenmeye, teçhizatlanmaya doğru gitmek, aksine çoğu kez kendi nefsanîyetimizi tatmin eder durumlara yardımcı olmaktayız.

Burada 'Gizli Ve Yıkıcı Tesirler' ifadesinden şu anlatılmak istenir: Birey olan insan, egosunun yüksek kişiliğinden beslenmekten ziyade, geri unsurlardan beslenmesi sonucu ortaya çıkan bir geriletici tesire hedef olur. İnsan bunun farkına varamaz. Bir bakıma bunu, egonun çeşitli kalıplara girerek kendini insanlara kabul ettirmesi içerisinde sevgi, şefkat, merhamet olduğu gibi, şan, şöhret, 'insanlara birşey veriyorum' fikirleri de bulunabilir. Veya kendi egosuyla olan mücadelede daima önüne çıkan hadiseleri, kendi arzu ve emelleri istikametine sevk etmek, hep kendine doğru yontmak için muhtelif teviller yaratmak şeklinde de ortaya çıkabilir. Bu, bir defa, kendi kendimiz için gizli ve yıkıcı tesirlerin devamlı olarak üzerimize gelmesini sağlamaktadır. Bu, günlük hayatımız içerisinde devamlı karşılaştığımız bir husustur. Bu durumda ne yapmak lâzımdır? Bu durumda, hemen bir şey yapıvermek kolay değildir. Yalnız, **birşeylerin farkında olmak mümkündür**. Böyle şeylerin mevcut olabileceği hakkında **bir uyanıklığa doğru** gitmek mümkündür. Yani insan birisine bir iyilik yaparken veya yaptıktan sonra art düşüncesini kendi kendine kontrol edebilmelidir. Meselâ, insanlar 'başının-gözünün kurtuluşu' için sadaka verirler. Gerçekte yapılmaması gereken bir iyilik tarzıdır. Hiç yapılmasa daha iyidir. Burada sevgi olmadığı gibi, şefkat de yoktur acıma da! Semavî bir rızanın mevcudiyeti de yoktur. Yani verilen bir sadaka ile ilahî rahmeti satın almaya çalışırız... İşte Cihad-ı Ekber insanın, ilk önce, kendi nefsinde gizli ve yıkıcı tesirlerine karşı yapacağı savaştır. Bu-

● Lütfen sayfayı çevirtiniz

na, başka bir deyimle 'Murakabe-i Nefis' denir. İnsanın kendini bir denetim ve kontrol altında, şuurlu bir denetim altında tutmasıdır.

Belkide meditasyonun (yani ruhi ve psikolojik bir murakabeye gitmenin) bu bakımdan bir faydası olabilir. Nefsi denetleyebilmek bakımından serbest bir psişik alan içerisine geçebilmek mümkün ise, (eğer bu yapılabiliyorsa) bu belki başarılabilir. Ârâzın nereden geldiği teşhis edilir amma, uygulama olmadığı için bir fayda sağlanamaz. Bu yüzden Yunus'un yaptığı gibi, ormandan odun getirmek, icabında benimsediği yüksek bir idealin tatbikatını yapmak... Aslında bu da sembolik bir anlatımdır ve nefsin uygulama alanı içerisindeki savaşını ifade etmek istemektedir. İnsanların yaptıkları ameller aynı olmakla beraber, kendi ruhlarına kazandırdıkları sonuçlar aynı olmayabilir.

Her amelin kendine has bir kudreti vardır demiştik. Doğru niyet içinde olmak ta bu kudreti sağduyu içerisinde yükseltmektedir. Bunu, şuna benzetebiliriz: Felçli bir duru-görüş sahibi kör bir koscucu götürebilir. Bir tarafta felçlidir, fakat durunörendir. Baska bir benzetmeyle de, bunu. 'Arabanın sahibi, arabayı çeken (atı) yönetebilir.' şeklinde ifade edebiliriz. Krisna sövle demistir: «Sükûnet içinde faaliyet, faaliyet içinde sükûneti bilen insan, bilge insandır.» Burada 'faaliyet' kelimesiyle 'amel' kastedilmektedir. Sükûnet hâlinde iken bile, bir şuur faaliyeti hâlinde bulunmak, tatbikatımızı yaparken de sükûn hâlinde bulunmak lâzımdır. Bövlere, herseyden evvel tam bir nefis kontrolü veriliyor. Ego'nun kontrol altına alınmasının bir yolu olmaktadır.

SÜKÛT'U EKBER : (BÜYÜK BARIŞ):

Bu büyük sükût içinde insan, çevresiyle iç-ahengi içindedir. Buna genellikle Batı'da 'Aden Hâli' denir. Adem'in içinde yaratıldığı bütün varlıkların birbirine karşı olan durumları, ahenk içinde bulunmaları kast edilir. Orada bitkiler ve hayvanlarla diğer varlıklar büyük bir sükûnet içinde yaşamaktaydılar. Bu öyle bir sükûnet halidir ki, karşılıklı tesir alışverişinde bulunurken hiç bir varlık diğerini hırpalama durumuna düşmez. Varlıkların dimağı orada henüz kendi şahsiyetleriyle ilgili İmajinasyona başlamış değildiler. İnsan

(Adem-Havva) henüz, Neden, Niçin, Nasıl? diye sormaya başlamamıştır. Başlamadığı için de bütün bu dürtülerden dolayı ortaya çıkacak bir hareket yoktur. İşte bu ilk hali, Adendeki sükûnet halini gerçekleştirmeye çalışmak Ezoterik uygulamanın önemli uygulamalarından birisidir. Nerede? Bu dünyada, bu beden içerisinde, bu bilgilerle... Büyük bir sükût içerisinde kalmanın asıl amacını ilk uygulayıcılar çok iyi bilmekteydiler. Ruh ile Evren arasındaki dengeyi kurmak. Bir nevi tüm duyguları evrenle akort haline getirmek... Böyle bir sükûnet hali içerisinde yapılan yegane aktivite **Kalbi Duadır**. Burada ki dua zamanımızdaki genel dua anlayışının çok üzerindedir. Çünkü genellikle zamanımızda insanlar kendi egolarının çıkarları için Tanrı'dan talepte bulunurlar. İnsan, aslında, istedikleri şeylere göre de bir sınıflamaya sokulabilir. Duada insanların isteklerinin nereden hız alıp talepte buldukları önemlidir. İnsanların isteklerine cevap veren bir hiyerarşik sistem içerisinde) ayrı ayrı varlıklardır. İnsanlar hangi taraftan ne istemişlerse, oradan cevap gelir. Ve hiç bir zaman bunları Tanrı'nın verdiği'ni düşünemeyiz. Tanrı, kullundan ne birşey alır, ne de birşey verir. Çünkü Tanrı'nın varlıklarıyla direkt ilişkisi yoktur. Eğer insan Tanrı'ya gerçekten yaklaşmak istiyorsa, O'nun kozmik kanunlarına mümkün olduğu kadar uymaya çalışmalıdır. Bu kanunlara nüfuz edebildiği nisbette Tanrı'sına yaklaşmış olacaktır. Hiçbir varlık Kaadir-i Mutlak Yaradanla arasındaki boşluğu dolduramayacaktır. Dolayısıyla insanın yapacağı iş, kendi yüksek şuuruyla nefsi arasındaki boşluğu doldurmaktan ibarettir. Nefsin den kalkıp, yüksek zatına geçebilmek için ortada bulunan derin uçurumu doldurmak, daha yükseğe atlamanın şartlarını vasıtalarını aramak olacaktır.

Dua en basit haliyle ilahi olanın ismini zikretmektir. Herkesin imajinasyon yeteneği kendine göredir. Bu bakımdan insanların TANRI tasavvurları birbirinden farklıdır. Tasavvur etme herkesin kendi beyin kapasitesine ve bununla alâkalı olan bir takım şartlara, yeteneklere bilgilere vb. bağlıdır. Herkesin ilahı hemen hemen kendine benzer. Kendi arzularına, her çağırışında kendisine el

uzatan, her istendikte yardıma koşan, bir ilah-
tır. Adeta bu ilahın isminin zikriyle o, dâvet
edilmektedir. Bir nevi, daha derin düşünülür-
se, mutlak şuuru ele geçirmek için, dua hâli
bir faaliyettir, girişimdir. Her dua, sonucunda
bir karşılık alınmaz. Önce, rica ve istek yol-
larının açılması için gayret sarfedilmelidir.
Bazan, duaların esası, ricada bulunmak için,
ilk perdenin açılmasına matuftur.

Her inisiyatik çalışmada, merasimin ge-
çerli olması için, bir ilâhi isimle başlaması
gereklidir. Ve ilahi isimle de bitmesi gere-
kir. «Her işin başı ve sonu Allah adıdır.» de-
nir. İncil'de «Alfa ve Omega benim.» denir.
Her ezoterik çalışan kişi, kendi dinsel öğreti-
lerini aldığı ana kitabı ne ise, orada buna
benzer ifadelere muhakkak rastlayacaktır. Bu,
durum gerçek inisiyatik çalışmaların sükûnet
hâlindeki faaliyetinin başlangıcının ifadesi-
dir. Ezoterik çalışmaların çok ileri safhaların-
da Tanrı adı bile zikredilmez. Nitekim Mes-
nevi'de «O» diye geçer daima. Bu «O» son
derece kaçıcı, son derece geniş, çeşitli şe-
kilde tahayyül edilebilen bir güctür. Herkes
kendisine göre bir «O» anlamaktadır. Bu,
«Hu» olarak da ifade bulmuştur. İnsiyenin
kavsi o derecede genişlemeye başlar ki, ar-
tık bir yerden sonra «Hu» ya da «O» bile di-
yemeyecek hâle gelir. Yani O'nu zikretmenin
bir edep değil, edepsizlik olduğunu anlar.
Ama bu oldukça ileri bir safhadır. Bu safha-
da müridin beşerî hüviyeti zaten oldukça in-
celmiş, bir hayli de ortadan kalkmış durum-
dadır.

KOLLEKTİF GÜÇ ALANI

Duanın ilk tarzı, inayet istemektir. Kurtu-
luş, iyilik için inayet istemenin tesirli olma-
sı, kollektifliğin önemine bağlıdır. Yani, kol-
lektif şekilde çalışan fertlerin kişilik kapasite-
leri ne derecede güçlü ise, inayetin iste-
nişinde yansıyan tesir de o derecede yüksek
olur. Dua eden topluluğun meydana getirdi-
ği belirli bir müşterek tesir alanı vardır. Bu
tesir alanının elbetteki etrafına yaydığı bir
tesir de vardır. İşte bu tesir alanının kudre-
ti, fertlerin meydana getirdikleri psişik kapa-
siteye bağlıdır. Ne derecede bu psişik kapa-
sitemiz genişlemişse, bir inayete mazhar
olmak o derecede mümkün olabilir. Hatta
öyle mistik hikâyeler vardır ki, umulmadık

bir çömez, pek ileri safhada bulunan diğer
müridlere nazaran duası daha kabule şayan
durumdadır. Yani psişik kapasite kişilerin az-
lığı ya da, çokluğuyla ilgili bir husus değildir.
Burada çokluktan ziyade nitelik önemli ol-
maktadır.

Her tarikat ehli bu psişik kapasiteyi kol-
lektif çevreyle ahenk hâline geçerek kullanır.
Tüm dualar, bu şartlar altında kollektiflik ru-
huna hitabeder. Bunu şöyle bir örnekle açık-
lamaya çalışalım: Örneğin 'A' şahsı bir yer-
de şifacılık yapacaktır. Bu şahıs gurup ha-
linde diğer şifacı medyomlarla çalışırken,
onların da enerjilerini çekerek karşı tarafa
intikal ettirebilir. Bu yüzden, kolay kolay, ker-
di manastırından (ya da tekkesinden) ayrılıp
ta, tek başına bir manastır (ya da tekke)
kurmak mümkün olmaz. Yani o kimsenin baş
rahip (ya da şeyh) olabilmek için gerçekten
kollektif güç alanından dışarı çıkabilecek
kadar güçlü olması lâzımdır. Kollektif güç
alanına muhtaç olmayacak kadar kudretli bir
kişi, dışarı çıkıp, kendi tekkesini kurabilir.
Eski eğitimlerde böyleydi bu... Bunu yapama-
dıkları için devamlı olarak uzun yıllar kendi
üstadının eteği altında bulunmuş ve onun yar-
dımıyla gerek nefsiyle olan mücadeleye ge-
rekse, başkasıyla olan ilişkilerinde yaşantısı-
nı sürdürmüşlerdir. Ama tek başına kendisi
enerji yayacak hâle geldiği zaman zaten oto-
matikman gurubunun dışına çıkar ve kendisi
bu sefer intişarda bulunarak, başka bir hal-
kayı etrafında teşekkül ettirmeye başlar.
Onun için her tarikat ehli bu kollektif çev-
reyle irtibat halinde bulunmaya gayret eder.
Tüm dualar bu şartlar halinde kollektiflik ru-
huna hitabeder. Bu kollektiflik ruhu ortadan
kalktığı zaman duaların da isabetli olması
pek mümkün olmamaktadır. Onun için ce-
maat duasını, şahsî, duadan yeğ tutarlar. Hep
bir arada yapılan mistik bir çalışmayı, tek-
başına yapılan bir çalışmaya daima tercih
ederler. Zaten mâbetlerin de en büyük özel-
liklerinden biri budur. Bir mâbed insanların
kendi psişik güçlerini bir araya getirmek için
toplandıkları bir mahaldir. İleride gene bu
mistik çalışmalardan bahsederken, kutsal
yerlerden ve kutsal hâllerden bahsedeceğiz.
İnsanlar uzun zamanlar boyu bir türlü evren

● Lütfen sayfayı çeviriniz

dışı bir TANRI anlayışına ulaşamadıkları için mâbedleri de TANRI EVİ olarak düşünmüşlerdir. Halbuki hiçbir din Tanrının bir mekânı olabileceğini bildirmemiştir.

MANTRA?

Duanın etkisiyle ilgili olarak çağırılan spiritüel varlığın ismi söz konusudur. Yani çağırılan spiritüel varlığın isminden doğan bir etki sözkonusudur. Meditasyon yapanlar bunu daha iyi anlayabilirler. Çünkü meditasyon esnasında insan şuurunun daha derin safhalarına geçmek, ve insan şuurunun kaplıyan bazı parazit düşünce ve imajları ortadan kaldırmak için 'MANTRA' dedikleri bir 'anahtar kelime' tekrar edilir. Bu tekrar sırasında bir dağılma meydana gelir, bundan istifade edilerek derin şuura biraz daha inmek imkanı ortaya çıkabilir, bu bir tek kelime değildir. Aslında, meditatör her şuur safhasını geçtikten sonra, yeni bir kelimeyle bu mücadeleye devam eder. İşte yukarıda anlatılmak istenilen de budur. (*) Duanın söylenişinde spiritüel bir etki mevcudiyeti bulunmaktadır. Bunu, müridin durumuna göre inisiyatörü verir. 'Zikir Almak' deyimi de buradan, bu şekilde gelmektedir. Bu kelime müride aittir, başkasına söylemez. Kendisi kullanır, kendisi faydalanır. Bu mantralardaki esas şart, mekan olarak bir mâbedde, eşya olarak kutsal bir cisimde teksif olunabilen bir tesirdir.

Tanrı müminlerinin kalbini niyetlerine göre yoklar. Bu ezoterik ifadenin anlamı şudur: Dua ile hakikate ulaşıldığını kabul etmek, abestir. Siz her ne kadar durmadan falan zikri çekseniz bile, gerçek ihtiyaçlarınız, gerçek psişik kapasitenize uygun olarak size tesir gelir. Duanıza karşılık üst plânlardan gelen cevap sizin niyetinize göredir. Yoksa ağızınızdan çıkan kelimeye göre değil. Dudak kımıldatmanın hiç bir fonksiyonu yoktur. Onun fonksiyonu amele iştiraktan dolaydır. Eğer o kelimenin gerçek mânâsına varılabilmişse, titreşimsel karakterinden dolayı bir etkisi olabilir. Bir kelimenin söylenişinde muhakkak ki bir tesir mevcuttur. Onun için, her kutsal kitabı kendi dilinde ve kendi şivesiyle okumak daha yararlıdır. Örneğin, bir Kur'anın Arapça okunuşuyla, Türkçe okunuşu ya da başka bir dilde okunuşu arasında fark vardır. Bir kutsal kitabın orijinal dilinden baş-

ka bir dile tercümesinin mahzurlu olduğunu söyleyenler, bilerek ya da bilmeyerek bunu demek istemiş olabilirler. Yani uyarıcı, zihni tembih edici, değişik titreşimleri harekete getirici gücü ortadan kalkar, mantralarda olduğu gibi. Halbuki orijinal söyleniş şeklinde çok mühim etkiler vardır.

Muhiddin-i Arabî, «Herkes kendi Rabbine dua eder, daha yükseğine dua edemez...» der. Burada M. Arabî'nin çok Tanrıçılığı ifade ettiğini hiç bir zaman söyleyemeyiz. Yaradan bir tane, fakat Rab (mürebbi, yetiştirici, öğretici, öğretmen) 'yaradan' manasına değildir. O halde, bu kelime orijinden hareket edersek, gerçekten de, hem Batı, hem Doğu tasavvufunda aynı mânâya gelmektedir. Yani Tevrat'ta da, İncil'de de aynı sözler müdafaa edilmektedir. Rab, Yaradan değildir. Rab, İlahî basamak düzeni (hiyerarşi) içerisinde mevcut olan, insanları görüp gözetmekle görevli, bütün canlıların gelişmesinde vazifeli olan bir metafizik varlıklar yönetimidir.

İÇSEL DUA

Üstün anlamıyla dua, varlığın evrene doğru bir soluk almasıdır. Bu da içsel aydınlanmayı sağlamak amacını güder. İçsel dua (kalbi dua) bir tavırla dışarı çıkıyor. Ritmik titreşimlerde bunları teyid eder mahiyettedir. Burada amaç, tüm ruh hallerini geçirmek suretiyle, evrensel insanın gerçekleşmesine doğru gitmektir. Hatta derlerki, «İnsan zihni başka işle bile meşgul olsa, kalbi dua devanı edip gider.» Yani bu şuursal olarak öyle derin bir faaliyettir ki, dünyanın günlük işlerini yaparken bile, içinizden devamlı olarak dua halinde bulunabilirsiniz. İşte bu hiç belli olmayan bir ibadet şeklidir. Dua edilmiş farkedilmez ise, en mükemmel dua odur. Bu şekilde kalbi dua gerçekleştirilmiş olabilir. Dışarılaşmış bir takım tavırlarla, hareketler, vs. ile yapılan dua etkisizdir.

MUTAVASSİT ALEM

Ezoterik çalışmalarda inisiye, «mutavassıt» ismi verilen bir âleme geçmek zorundadır. Bu 'mutavassıt âlem' dünyasal tesirlerde

(*) Daha geniş bilgi için, bakınız: Ruh ve Madde Yayınlarından, 'Shankya Yoga, Mistik Teneffüs, Meditasyon'.

ruhsal tesirlerin birbiriyle temas temin ettiği bir yerdir. Elbetteki, maddenin etkisinden bedenli haldeyken kurtulmanın imkânı yoktur. Dünyayı terketmek suretiyle kendini tamamen ruhanî bir hayata hastalık derecesinde vermiş bir kimse dahi, bedensel (fiziki) etkilerden kurtulamaz. Bu etki daima onu her yerde takibedecektir. O halde, mistik çalışmalarında, 'Kurtuluş'tan söz etmenin faydası var mıdır veya sözedilirse, ne anlamda bunu kabul etmek lâzımdır? Herhalde maddenin bağlarından tamamıyla sıyrılıp, çıkmak anlamında değil...

«Kurtuluş», olsa olsa, fizik planının ruhsal varlığa yüklediği birçok icapların kolaylıkla üstesinden gelmek demektir. En başta, fizik bedeninin can (bedene bağlı ruhi varlık) üzerindeki etkileri inisiye olmadan ve olduktan sonra oldukça farklıdır. Her türlü fizik ve mânevî açlığı kontrol altına almıştır, yetişmiş

bir inisiye. Bu gerek mânevî iştiha olsun, gerekse bildiğimiz fizik bedeni tatmin için ortaya çıkan türden olsun, bunların tümünü yetişkin bir inisiye kontrol altına almıştır. Yani iştiha şahsa değil, şahıs iştihalara hâkim vaziyettedir. İsteddiği şekilde atını kullanabilecek bir süvari haline gelmiştir. Çünkü bildiğiniz gibi usta at acemi süvariye kullanır. Demek ki 'kurtuluş'un bir yerde anlamı bu olmaktadır: Bedene olan hakimiyet ve hatta üstünlük. Nihayet daha üstün bir kurtuluş, o bedenle beraber bir üst realiteye yükselmekle mümkün olabilir. Anlayış, duyuş, hissediş, kavrayış bakımından. Bu durum için 'uyanmak' teriminin kullanıldığını daha önce de belirtmiştik. Bu kurtuluş Budizm'deki kurtuluşa (Nirvana) benzetilebilir. Bu, İslam'da 'Fenafilâh' olarak geçer. Doğudaki bu Budist gelenek İslam'da (Sufizm'de) bu hâle dönüşmüştür.

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

Swami Nikhilananda

Herkesin Yolu bilime ve herkes bilgilerini serbestçe kullanmayı öğrenebilir. Dinlerin ödevi başrışın ve özgürlüğün hedeflerini gösteren yol levhaları olmaktır. Yorgun İnsanlığa terennüm edeceği bir şarkı verelim: «Yok etmek» değil «yapmak; mahkûm etmek» değil, «tanıma ve kabul etmek»; «husumet» «dargınlık» değil, «uyum». İnsanın doğası değiştirilmelidir. (Flatı : 50 TL.)

YENİ YAYINLANDI

Özedeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

Ay'dan sonra gezegenine göre en büyük uydusu Jüpiter'in uydusudur ki, o da Jüpiter'in sekizde biri kadardır. Aradaki oran yine de Ay-dünya oranına göre küçük kalmaktadır.

Dünya gibi küçük bir gezegenin bir uydusunun bulunmaması daha tabii olurdu. Dünya gibi zayıf gravitasyon alanına sâhip bir gezegenin uydusu olmaması daha doğal görülmektedir. Pluto'nun (*), Merkür'ün, Venüs'ün uyduları yoktur. Ya da henüz keşfedilmedi. Fakat dünyanın var. Hemde âlelâde bir uydusu da değil. 2160 mil çapında dev bir uydusu. Ay, başka bakımlardan da bir hilkat garibesi: Güneş sistemindeki hemen hemen bü-

En Yakın Uzay Komşumuz Ay Dev Bir Uzay Gemisi mi?

● Ay Kürrenin Kendisiyle İlgili Acaiplikler :

En azından Uzay Çağı'nın başladığından (1957) bu yana gökyüzünde ilimadamları için en esrarlı objelerden biri, dünya insanının en çok alışık bulunduğu uzaysal obje en yakın uzay komşumuz AY'dır. Ay'la ilgili bu güne değin yapılan araştırmalar bu esrar perdesini aralamak yerine, düşünen kafaları büsbütün allak bullak etmiştir. AY'ın ne olduğunu bilmediğimizden başka, onun nereden geldiğini de bilmediğimizi itiraf etmek zorundayız. Uzaysal bir obje olarak AY'ın esrar perdelelerini şöylece sıralayabiliriz:

1. Ay, Tabiatın Bir Hilkat Garibesi mi?

Ay yolculukları başlamazdan çok önce İsaac Asimow gibi bilimciler kozmik konular açısından Ay gibi bir uydunun dünya gibi (çok büyük olmayan) bir gezegen etrafında dönmemesi gerektiğini söylüyorlardı. Zira güneş sisteminde, etrafında döndüğü gezegene oranla bu büyüklükte başka bir uydusu keşfedilmiş değildir. Ay, etrafında dönmekte olduğu dünya gezegenine oranla çok büyük bir uydudur. Dünyanın dörtte biri kadardır.

tün uydular bağlı buldukları gezegenin ekvator düzleminde dönerler. Fakat Ay, dünyanın güneş etrafındaki yörünge düzleminde dönmektedir. Bizim uydumuz, diğer uyduların uyduları ekvator düzlemi kuralına niçin boyun eğmemiştir?

2. Ay Dedemizin Kamburu da var :

Diğer uydular yanında Ay'ın küre olarak biçiminde de bir tuhaflık bulunmaktadır. Belki hepsi mükemmel küreler değildir, ama Ay gibi sırtında 'kambur'u olanı da yoktur. Ay'ın büyük çıkıntısının ne olduğu şimdiye kadar açıklanamamıştır. «Gel-Git Teorisi» burada iflâs eder. Zira Ay Dedemizin sözkonusu kamburu bize bakan yüzünde değil, arka yüzdedir ve Gel-Git Teorisi'ne göre olması gerektiğinden 17 defa daha büyüktür bu kambur. Bu kadar büyük bir çıkıntıyı ya da tümseği ayakta tutan desteğin ne olduğu da ayrı bir soru.

(*) **ASTRONOMY Dergisi'nin Eylül - 1978 sayısından öğrendiğimize göre Pluto Gezegeni'nin fotoğrafları üzerinde yapılan etüdler sonucu bu gezegenin bir Ay'ı bulunduğunu saptanmıştır.**

3. Ay Kraterleriyle İlgili Esrar :

Ay denince ilk akla gelen, kuşkusuz, kraterlerle, dünyadan koyu renkli lekeler hâlinde görülen 'Ölü Deniz' (?) bölgeleridir. Kraterlerin oluşumuyla ilgili olarak günümüzde en geçerli iki teori var:

Bunlardan birine göre, kraterler meteor ve asteroid çarpmalarıyla, diğerine göre ise volkanik faaliyetler sonucu oluşmuştur. Apollo yolculuklarından sonra bu teorilerden birincisi daha çok ağırlık kazanmıştır.

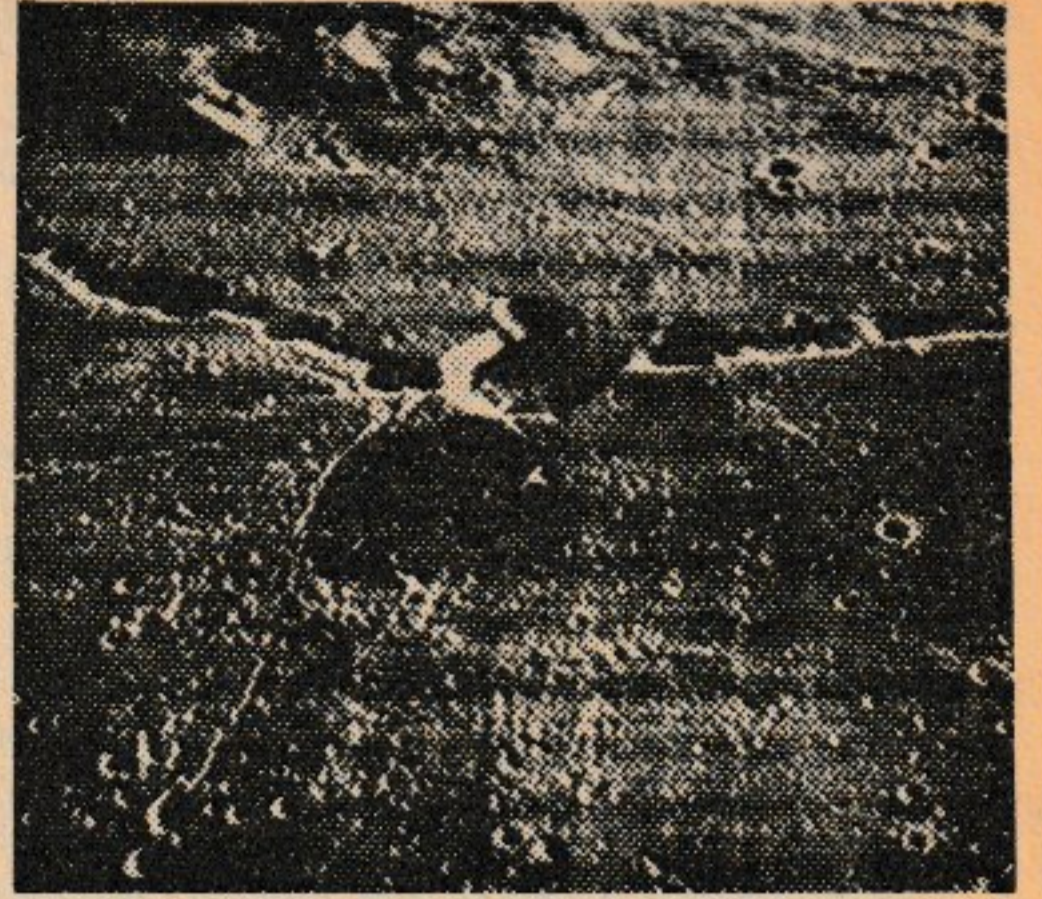
Biribirinin etrafından en azından binlerce yıldan beri dönmekte olan bu Ay-Dünya ikilisi yüzey şekilleri bakımından niçin birbirinden bu kadar farklı olsun? Meteor ve asteroid bombardımanıysa, dünya daha büyük olduğuna göre, Ay'a nazaran meteor ve asteroidi üzerini çekmesi gerekmezmiydi? Halbuki tam tersine, Ay'da kraterden geçilmiyor, dünyada ise sayılı denecek kadar nâdir.

Kraterlerle ilgili başka bir anormallik: Son derece geniş çaplarına nazaran tabanlarının çok sığ oluşu... Ay'ın en büyük krateri (Gagarin Krater) 186 mil çapında fakat sadece 4 mil derinliktedir.

4. Esrârengiz Ölü Deniz Tabanları :

Ay yüzeyi yer yer 'kara yama parçaları'yla örtülüdür. 17. y.y. astronomları bu koyu renkli bölgelerin büyük denizler olduklarını sanmışlar, bu yüzden de Lâtince 'deniz' anlamına gelen 'maria' kelimesini kullanmışlardır. Bu karanlık alanlar nasıl teşekkül etti? Bazı bilimcilere göre buralar Ay'ın gençlik devrelerinde içeriden yüzeye çıkıp donmuş lâv örtüsüdür. Bazılarına göre de, Ay'daki bütün ölü denizleri kaplayacak kadar (Ay'ın içinde) lâv olamaz. Hattâ başka bir grup da Ay'ın bu kadar lâvı içinde eriterek dışarı püskürtecek cesâmette olmadığını söylemektedirler. Bazıları da bu düzlüklerin büyük meteor ya da asteroidlerin Ay'a çarpmasıyla oluştuğunu söylemektedirler. Bu çarpışmanın doğurduğu yüksek hararetle kayalar erimiş, zamanla bugünkü görünümünü almıştır.

Fakat Imprimium ya da Yağmurlar Denizi'ni ele alın... 340.000 ve 750 mil karelik bu düzlükler nasıl korkunç bir çarpışmayla meydana geldi acaba? Bu konuda verimsiz tartışmalar hâlâ devam etmektedir. Konuya bakış açısı değişmedikçe daha da devam edecektir.

Hhyginus Krateri : Çapı 6.5 mil, derinlik 850 metre. Lunar Orbiter III tarafından çekilmiştir.

Ay Denizleri'nin dağılımıyla, biçimleri de bir tuhaftır. Bu denizlerin beşte dördü dünyadan görünen yüzün sağ yarısında bulunur ve biçimleri de genellikle dairezeldir. İçlerinde hemen hemen hiç krater yoktur.

5. Esrârengiz Masconlar :

Apollo-8 astronotları bu esrârengiz Ay Denizleri'nin üzerlerinden geçerken araçlarının hızlandığını, alçalıp yükseldiğini fark etmişlerdi. Ay çevresinde dolaşmış olan her araç Ay Denizleri'nin bu etkisinden kendisini kurtaramamıştır. İlim adamları bu etkiyi söz konusu bölgelerdeki gravitasyonel çekimin diğer bölgelere oranla fazla oluşuyla açıklamaktadırlar. Bunu da o bölgelerdeki kütle konsantrasyonu (**Mass Concentration**)'a bağlayan Ay bilimcileri Ay'ın üzerindeki bu noktalara MASCON adını takmışlardır. Masconlar genellikle dairesel Ay Denizleri'nde ve karanlık tabanlı kraterlerde bulunmaktadır.

6. Ay, Dünyanın Kızı mı, Kız Kardeşi mi?

Yukarıdan beri sıraladığımız bulgular bizi en önemli soruya getirmiş bulunuyor: Ay nereden çıktı geldi? Orijini nedir? Dünyanın bir çeşit kız kardeşiymiş gibi onunla aynı zamanda mı oluştu? Yoksa bir çeşit kız evlât gibi dünyadan ayrılarak mı oluştu? Belki, her iki ihtimâl de değil. Ay, belki de başka bir yerden belki, güneş sistemi dışından çıkıp

geldi, dünya tarafından gravitasyonel olarak yakalanıp, bir daha da bırakılmadı. Bu üç görüş aslında, Ay'ın kökeniyle ilgili günümüzde en geçerli 3 hipotezdir.

Ay'ın dünyadan kopma bir parça olduğunu öneren teori, Dünyada Evrim Teorisi'nin kurucusu Charles Darwin'in oğlu George Dar-

win tarafından geliştirilmişse de, günümüz Ay bilimcilerinin çoğu tarafından benimsenmeyen bir görüştür. Dünyanın aynı kozmik gaz - toz bulutundan oluştuğu görüşü ise daha çok bilimsel desteğe sahip görünmektedir.

Bu ikisinin dışında bir görüş ise, Ay'ın...
(Devamını gelecek sayı okuyacağız)

Birleşik İnsanlık Realitesi

(3. sayfadan devam)

muş olarak, İnsanı İnsan olarak görmektir. Evet.

— Efendim, bir insan tek başına birleşik İnsanlık realitesinin idrakine vasıl olabilir mi? Mevlâna'nın bazı fikirleri, buyurduğunuz bu fikirlere uymaktadır. Bu itibarla, bir toplum içerisinde o, kendi kendine birleşik insanlık realitesinin idrakine vasıl olmuş mudur, diye düşündüm?

— Duygu bakımından yaşanan realite ile, faaliyet olarak yaşanan realite arasında büyük farklar ortaya çıkacaktır. Şüphesiz bu derecede çeşitli tekâmül seviyelerine sahip olan beşeri varlık arasında her türlü iyiliğin ve hayrın, her türlü ulvi ve mütekâmil olan sahanın örnekleri de verilmiştir.

Bir çok fevkalâde yüksek duygulu ve tertemiz varlıklar, insanlara, dalma bir, iki gömlek sonra ulaşabilecek realitelerin ifadelerini sarfetmişlerdir. Tebşir etmişlerdir. Yalnız sizde değil, doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde, dünyanın her noktasında, ismi bilin-sin veya bilinmesin, her realitenin hazırlayıcıları vardır. Bu, unutulmasın!

.....

Birleşik İnsanlık Realitesi'nin ne olduğunu yanı sıra, insanlığın kaderinin ne olması gerektiği de anlatılmakta ve anlaşılmaktadır. Dondurulmuş bir insanlık yazgısı yoktur. Bu,

açıktır. Fakat, yeryüzü gezegenine ruhsal evrim için sevk edilen insanlığımızın, dünyamıza gönderilme ihtiyacı zamanındaki gelişme koşullarına ve kapasitelerine göre saptanmış bir yazgısı mevcuttur.

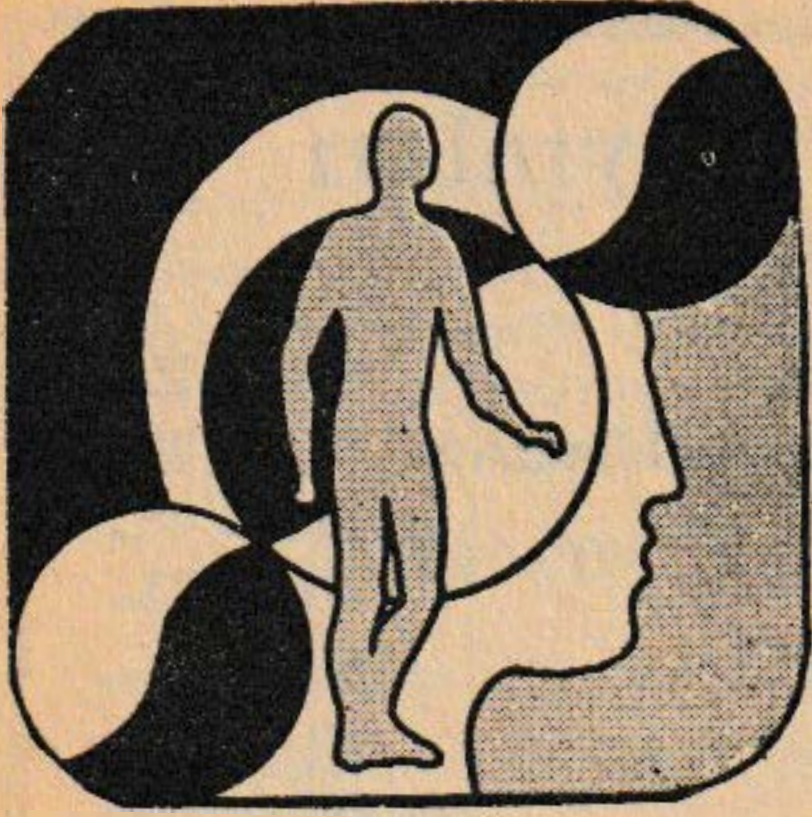
Buradan şu sonucu da çıkartabiliriz:

Nasıl ki, insanın ömrü, dünyaya gelmeden önce belirlenenin aynısı olarak, her zaman uygulanmıyor; bireyin yaşama koşul ve başarılarına uygun bir biçimde değiştirilip, uzatılıyor veya kısaltılıyorsa; tıpkı bunun gibi, 'Dünya Okulu' dediğimiz evrim yerinin, üzerinde en son yaşayan bizim insanlık topluluğumuzun evrim süresi de -yani Dünya Okulu'nun eğitim süresi de- aynı biçimde değiştirilip, uzatılıyor veya kısaltılıyor.

Demek ki, yüzyıllar önceki insanlığın gelişmesine bakılarak, Kutsal Metinlerle, insanlığa, geleceği hakkında bazı kehanet bildirimlerinde bulunduğumuzdur. Nitekim bu kehanetlerin bir kısmı tahakkuk ederken, diğer bir kısmı da tahakkuk etmemiştir. Ve nedenlerini, yukarıdaki ruhsal tebliğdeki açıklamadan çıkartabiliriz. anlayabiliriz...

Bu tebliğ ile sevinilecek husus şudur ki, insanlığın gidişi, yürüyüşü, görüldüğü yahut görüldüğümüz gibi aleyhine değil; aksine lehinedir. Bize ters gelenler, sonu sevinç demek olan doğumun uzayan büyük sancılarıdır. Dileriz ki, bu sancılar, çoğunlukça değerlendirilebilsin (M.S.)!..

**RUH ve MADDE'ye Abonenizi
Yenilemekte Lütfen Gecikmeyiniz**

Ezoterizme Bilimsel Ve Felsefi Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ

Hisler ve Ezoterizm Arasındaki İlişki

Ezoterizm insanda gizli kalmış güçleri geliştirerek insanın her yönde gelişmesini hedef alan özel inanç ve tatbikatlar dizisidir. Bu tatbikatların çoğu ise şuurluluğun değiştirilmesi veya kontrol altına alınabilmesi üzerinde yoğunlaşmıştır. Şuurluluğun kontrol altına alınabilmesi için ise bio-ritmin kontrolunun yöntem olarak seçildiği gözlenmektedir. Bio-ritm ile hisler arasında ise kuvvetli bir ilişki vardır. (*)

Bio-ritm heyecanlanma ile artar, sakinleşme ile yavaşlar.

Heyecanlanma ile sinir sistemindeki elektron hareketleri hızlanır. Sinir sistemi aracılığı ile plâzma evreninde oluşan kayıtlar, elektron hareketlerinin hızlanması ile kuvvetlenir. Diğer bir deyişle dış duyum organları vasıtası ile algılanan bilgiler ve zihinde oluşturulan

hayaller hislenme olayı ile plâzma evrenine kuvvetlendirilerek yansıtılır (**). Hisler bu kayıtların oluşmasında adeta bir amplitifikatör görevi görürler. Sonradan zihin veya duyu organları aracılığı ile bu kayıtlara herhangi bir şekilde yaklaşıldığında kayıtlar zihinde hayaller şeklinde canlanır ve kayıttaki saklı olan enerji geri teperek bio-ritmi artırır. Hayaller kuvvetle hazırlanır. Şuuraltı kuvvetle açığa çıkar. Heyecanlanma ile şuurluluk azalır. Sistem o anda ne olduğunu pek farketmez, anlam verişi azalır. Ama şuuraltı kaydı kuvvetlidir. Sonradan çağrışımla bu kayıtlar kolayca hatırlanırlar.

Heyecanlanmanın çok olması halinde sinir sistemi tıkanmaya doğru yaklaşır, ve elektron hareketleri yavaşlar. Bu halde plâzma evrenindeki kayıtlar kuvvetsizdir. Sonradan zihin veya duyu organları aracılığı ile bu kayıtlara herhangi bir şekilde yaklaşıldığında, kayıtlar hatırlanmaz ama sinir sisteminde önceki hal tekrarlanır. Sistem tıkanır. Çok heyecanlanma ile şuurluluk azalır, hatta kaybolur. Sistem o anda ne olduğunu hiç farketmez. Şuuraltı kaydı da zayıftır. Sonradan çağrışımla hatırlanması güçtür.

Sakin olan bir sistemde, duyu organları aracılığıyla alınan bilgiler veya zihinde oluşturulan hayaller, zavıfta olsa farkedilir elektron hareketleri oluşturacağından, belirgin kayıtlar oluşur ve sonradan da kolayca hatırlanırlar. Bu sakin bir göle küçük bir taş atıldığında, taşın oluşturduğu dalgaların kolavca farkedilmesine benzer. Oysa avni taş dalgalı bir göle atılsaydı, oluşturduğu dalgalar farkedilmeyecekti. Aynı sakin göle kocaman bir taş atıldığında meydana gelen dalgalar ise çok kuvvetli olacaktır. Sakinleşme ile şuurluluk artar. Sistem o anda ne olduğunu farkedebilir. Kayıtlar sonradan kolayca hatırlanırlar. Sakin bir sistem ile plâzma evrenine tesirler daha kolay iletilebilir.

Yukarıda kısaca anlatılan ilişkiler nedeni ile hislerin ne olduğunun anlaşılmasında faydalar vardır.

Not : (*) Bio-ritm ve Gizem Kısmı'na bakınız.

(**) Plâzma Evreni ve Kayıtları Kısmı'na bakınız.

Hisler, Kökeni ve Tasnifi

His insanın içinde bulunduğu fiziksel ve psikolojik bir haldir. Açlık ve üşüme hissi fiziksel, sevgi ve nefret hissi psikolojiktir. Bu hislerin en basit anlamda tarifidir.

Hisleri meydana getiren uyarıcılara baktığımızda bunların özünde biyolojik içgüdünün yattığı görülür. Biyolojik organizmanın yaşamını devam ettirebilmesi biyolojik içgüdülerle mümkündür. Yaşamak için yemek, nefes almak, ısınmak, hareket etmek, üretmek, korkmak ve uyumak gereklidir. Korku hissi olmaz ise, düşmandan kaçma veya düşman ile kavga etme reaksiyonları meydana gelmeyecektir. Halbuki biyolojik yaşamın devamı için kaçmak veya kavga etmek gerekebilir.

Biyolojik, psikolojik ve sosyal şartlanmalar ile özde biyolojik içgüdü olan hislerin değişkenlik kazandığı pek çeşitli hislerin ortaya çıktığı görülür. Belli bir yiyeceği görünce ağızımız sulanır. Cinsel arzu şartlanmalar ile

pek çok çeşitli şekillere bürünebilir. Korku aşağıdaki tabloda görüleceği üzere pek çok şekilde tezahür edebilir. Belli bir müzik ile hüzünleniriz. Endişe, kıskançlık, nefret biyolojik yaşamın devamı için hissedilirler. Böylece normal bir insanda normal hislerin meydana geldiği görülür.

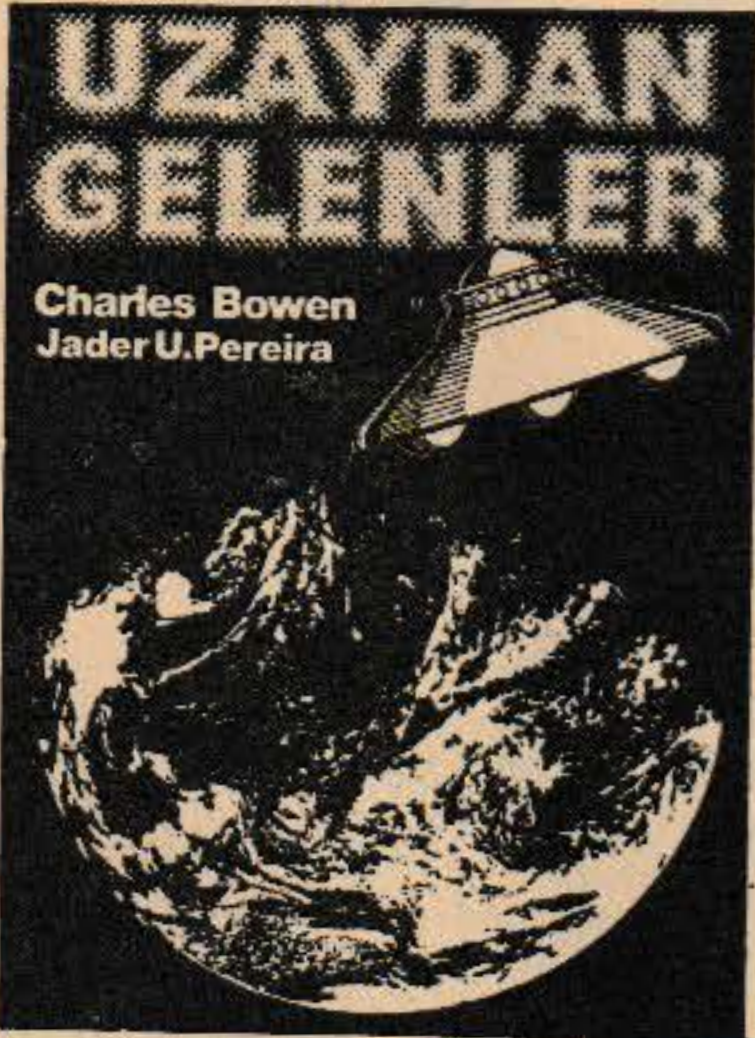
Hisler normal, menfi ve müsbet diye üç grupta analiz edilebilir. Menfi hisler organizmaya zarar verirken müsbet hisler organizmaya fayda sağlarlar. Menfi bir his olan korku ile titreriz; midemiz kasılır; iştahımız kaçar; sindirim sistemimiz çalışmaz.

Hislerin cinsine göre organizmanın genel görünümü değişir. Normal, gerilim veya gevşeme halinde olabilir.

Hislerin cinsine göre sinir sistemi ise adrenerjia, azami adrenerjia veya kolinerjia hallerini yaşar.

Aşağıdaki tabloda hislerin tümü gösterilmeye çalışılmıştır.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

(RM)
Ruh ve Madde Yayıncılık

« Uzaydan Gelenler »

**İnsan mı,
Robot mu? Her ikiside!**

BÜYÜK ARAŞTIRMA, UZAYLI TIPLER

280 SAYFA 50 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Program Faktörü	Biyolojik İçgüdü	Biyolojik, psikolojik, sosyal şartlanmalar ile hisler		
His Cinsi		Normal	Menfi	Müsbet
Organizma Genel Görünümü		Normal	Gerilim Büzülme Kuruma	Gevşeme Yayılma Sulanma
Sinir Sistemi		Adrenerjia	Azami Adrenerjia	Kolinerjia
	Acıkma	Acıkma	İştahsızlık	İştahlılık
	Nefes alma	Nefes alma	Nefes Alamama	Rahat nefes Alma
	Isınma	Sığınma	Üşüme	Isınma
	Hareket etme	Hareket	Yorulma	Dinlenme
	Üreme	Cinsel arzulama	Şehvet	Cinsel arzulama
	Korkma	Korkma Güvenmeme İnanmama Hoşlanmama Hüzünlenme Huzursuz olma Saklanma Kızma Ümitsiz olma Bencil olma Büyük görme Sahip olma Sıkıntılı Diğer	Fazla korku Endişe Şüphe Nefret Üzüntü Huzursuzluk Utanç Öfke, kin, İntikam Boşluk Gurur Kibir Kıskançlık, hırs Sıkıntı Diğer	Cesaret Güven İnanç Sevgi Sevinç, neşe Huzur Rahatsızlık Hoşgörü Ümit Fedakârlık Mütevazilik Sahip olmama Sıkıntısızlık Diğer
	Uyuma	Uyuma	Fazla uyuma	Az uyuma

Hisler ve Enerji

Normal hisler sinir sisteminde bir nevi enerji kaybına sebep olurlar. Bu enerji kaybı, uyuma ile yeniden kazanılarak sistem dengelenir. Uyuma sonucu organizma kendini daha zinde hisseder, belki bir enerji potansiyeline erişir. Normal hislerde bu enerji kaybının bir an için sıfır olduğu farzedilirse, uyuma ile kazanılacak enerji de sıfırdır. Her bir biyolojik içgüdü bir birim enerji kaybı

oluşturursa, menfi hislerle sinir sisteminin enerji potansiyeli —6 olacaktır. Uyuma ile +6 birimlik enerji kazanılmalıdır. Sistem müsbet hale geçince daha az enerjiye ihtiyaç göstereceğinden, uyumanın yaratacağı enerji potansiyeli —6 birim olacaktır. Diğer bir deyişle sistem daha az uyuma ile zindeliğini tekrar kazanabilecektir. Bu enerji dengesi mantığı aşağıdaki tabloda daha açık bir şekilde görülmektedir.

Sinir Sistemi Enerji Potansiyeli (Birim)

Biyolojik İçgüdü	Biyolojik, psikolojik, sosyal şartlanmalar ile hisler		
	Normal	Menfi	Müsbet
	Adrenerjia	Azami Adrenerjia	Kolinerjia
İçgüdüler	—0	—6	+6
Uyuma	+0	+6	—6
Toplam	0	0	0

Tablodan görüleceği üzere sinir sisteminin toplam enerji potansiyeli müsbet sistem ve fazla uyuma veya uyumaya dönük çalışmalarla arttırılabilecektir.

DÜZELTME

227. Sayımızın Ruhsal Tebliğlerden Analizler bölümünde (sayfa 17'de) bir satır atlaması olmuştur. Anlam değişikliği olduğu için okurlarımızdan özür diler ve yazıyı aşağıdaki şekilde düzeltiriz.

— «Tekâmül ediyorum.» hakikati, sâbit bir hakikattir. ALLAH'ın mevcudiyeti ve Birliği, sabit bir hakikattir. Ruhun tekâmül etmekte olan bir varlık olduğu, hakiki bir mevcudiyet olduğu, (sâbit) bir hakikattir.

Meditasyon

● Karlfried Graf Dürckheim

Her çeşit terapinin amacı, insan hayatının korunması, düzene sokulması ve mükemmelleştirilmesidir. Bu amacın iki değişmez cephesi vardır: Fizik cephe ve emosyonel cephe, ya da «iç dünya». Fizik sağlığın emosyonel faktörlere ne kadar bağlı olduğu, modern tıpta gittikçe daha çok kabul edilmektedir. Dolayısıyla, yalnızca psikoterapistler değil, terapiyle ilgili herkes, bütüncü bir yaklaşımı benimsemelidir.

Bir insanın «bütünlüğü», hiç duygusu olmayan, cansız bir nesnenin bütünlüğünden çok farklıdır. İnsan, kendisinin ve yaşantısının bilincinde olduğu için, eşsiz bir varlıktır. İnsanın bütünlüğünün anlamı, tam bir kişi olması, canlı bir varlık olarak kendisini gerçekleştirebilmesi ve mükemmelleştirebilmesidir.

Her çeşit terapi iyileştirmeye, yani yeniden bütünleştirmeye ya da belki de bu durumu ilk olarak gerçekleştirmeye yönelir. Her çeşit terapi insanı acıdan kurtarmayı amaçlar. İki tür acı vardır: Fonksiyonel bozukluktan ileri gelen ve dünyasal nitelikte olan acı ve «Benlikten kopma»dan, yani insanın aslında olması gerektiği gibi olmamasından ileri gelen acı. Birinci tür acıda, insanın dünyasal gerekleri yerine getirmesini ve olanaklardan yararlanmasını sağlayan bir şeyin eksikliği sözkonusudur; insanın sahip olduğu, bildiği ya da yapabildiği bir şey eksiktir. İkinci tür acının özelliği ise, insanın varlığıyla ilgili bir şeyin eksikliğidir. İnsan, kendi esas varlığının derinliğinde, gerçekte olduğu gibi olamamaktadır.

Kullanılan terapiler, amaç ve yöntem bakımından, birbirinden farklıdır. Bu terapiler, acının ve iyileşme isteminin, dünyasal başarı arayan bir kişide veya kendisini gerçekleştirmeye peşinde olan bir kişide olmasına göre değişir. Bu iki tür acı için, iki ayrı terapi biçimi vardır: Bunlardan biri, şimdikiye kadar

hemen hemen rakipsiz bir yer tutan pragmatik terapi, öbürü ise yavaş yavaş yerleşmeye başlayan inisiyator terapidir. İnisiyasyon sözcüğünün buradaki anlamı, kapının «sırlara açılmasıdır. Sır ise, ruhunun derinliklerindeki, esas varlığındaki insanın kendisidir; yani, her insanda ayrı bir dünya üstü Varlık vardır ve bu Varlık insan aracılığıyla dünyada tezahür eder. İşte insanın temel dürtüsü, umudu ve esas görevi budur. İnsanın gerçek mutluluğu ve sağlığı, bunun başarılmasıyla yakından ilgilidir.

Pragmatik iyileşme, sonuçta bir «yetenek» kazanmaktadır; bu da tartışma, mücadele etme, yaratma ve çalışma kapasitesi olabileceği gibi, uyum sağlama, sevme, v.s. için gerekli bir kapasite de olabilir. Özetle, «formda» ve etkin olmaktır. Oysa, inisiyator terapi, insanın dünyasal performans sınırının ötesine, kendi Varlığında bir bütünlüğe kavuşma arzusu duyan insanla, başka bir deyimle, saydamlık ve bilgelikle ilgilidir.

Bu acı türleri, insanın iki temel görevine tekabül eder: Bu görevlerden biri, dünyanın gereklerine uyarak ve dünyada kendini kabul ettirerek, nesnel çalışma ve toplum gibi, hayatın dünyasal yönünü biçimlendirerek, dünyaya karşı doğru bir tutum göstermektir. Öbür görev ise, ruhun inisiyasyon yolunda olgunlaşmasını, Benliğin derin işlemleriyle asıl Benliği gerçekleştirmek için entrospeksiyonu gerektirir. Ancak, bu iki görevin koşulları kabul edildiği takdirde, insan bütünsel niteliğine kavuşabilir ve bu iki görevi lâıkiyle yerine getirebilir.

Bir insan kişiliği olmanın bütünlüğü, her iki kutbun birleştirilmesini gerektirir. Yukarıda değinilen görev ve olanaklar birbirleriyle çelişir gibi görünmektedir. Sanki biri, öbürünü hükümsüz kılar gibidir. Batıda ruhsal niteliklerin yerini dünyasal nitelikler alırken, Doğuda bunun tam tersi süregelmiştir. Ama so-

nuçta her iki görevin de birbirlerine yönelik olduğu bellidir. Uzun süreli olarak ele alındığında, bu dünyadaki hiçbir çalışma, belli bir olgunluğa erişmiş kişiler tarafından yapıp yürütülmediği takdirde, sürekli ve yararlı bir etki gösterememektedir. Sonunda da, dünyayı anlayabilen kişiler, yalnızca kendilerini anlayabilen kişiler olmaktadır.

Bugün Batı, ruhu yeniden keşfetme süreci içindedir-dinsel bir inanç ögesi olarak değil, ciddiye alınması gerekli bir gerçeklik, insanın iç varlığının gerçekliği olarak. Bu keşfin sonucunda, insanı dünyasal sınavlara hazırlamak için gösterilen çabaların yanısıra, insanın iç benliğini araştırmak ve geliştirmek için de çalışmalar yapılmaktadır. Bugün meditasyona ve meditatif uygulamalara duyulan ilgi, işte bu noktadan doğmaktadır.

İnsanın, dünyadaki fonksiyonlarını başaramamasından doğan doğal varlığıyla, oysa kendi benliğiyle bütünleşmeyi başaramamasından doğan acıları ise doğaüstü varlığıyla ilgilidir. Sözü geçen ilk acı türü, hekimin ve terapistin karşısına, bilimsel bilgi ve geleneksel terapi yardımıyla çözümlenebilecek psikosomatik bir sorun. İkinci tür acı ise metafizik veya metapsişik bir sorun olarak çıkar.

İnsana, hayatın güçlüklerini yenme gücünü kazandırma işleminin başlıca üç yönü vardır: Tehdit edici bir dünyaya karşı, insanın kendini kabul ettirmeyi öğrenmesi, anlamlı bir yaşantı sürdürmesi; toplumun içinde yaşayarak, sevmeyi ve sevilmeyi başararak, başka insanlarla temas kurması.

İnsanın, kendi benliğiyle birlik kurmayı başarmasını sağlamanın da, aynı şekilde, üç yönü vardır: Esas varlığıyla temas kurması, kendini esas varlığına zincirlemesi ve bunu dünyada kanıtlamayı öğrenmesi. İnsan kendi esas varlığıyla temas halindeyken, benliğinin derinliklerinde iki ayrı durum gelir: Bunlardan biri, dünyasal gereklerden bağımsız olan, terapiyi bozucu nitelikteki anksiyete gerilimlerini giderek, mutlak bir güven duygusudur; bu durum yakından bağlı olarak, biçimleyici bir gücü oluşturan ve depresif, kişisel bir «uyuşukluk» durumunun yerini alan, iyimser bir tutum daha gelişir. Nasıl fizik ve emosyonel hastalığın en büyük nedeni, insa-

nın esas varlığını gerçekleştirmesinin engellenmesi ise, esas varlığıyla temas kurmasının kolaylaştırılması da, hem fizik, hem de emosyonel iyileşme ve sağlığın korunması için temel bir faktördür.

İnsanın kendi varlığıyla bütünleşememesi, ama bunu elbette ki arzu etmesi, iki düzeyden ele alınacak bir sorundur: Birincisi, «İnsanın varoluşu», yani doğal bir kişi olarak nasıl olduğu ve nasıl olmak isteğidir; ikincisi ise esas varlığı, metafizik çekirdeği açısından nasıl olduğu ve nasıl olmak istediğidir. Yalnızca «doğal kişilik» sözkonusu olduğu zaman, terapinin amacı nörotik mekanizmaları gidermek ve inhibisyonları azaltmak, gerilim ve kompleksleri hafifletmek, çocukluktaki eski öğrenim kalıplarıyla biçimlenmiş regresyonu serbest bırakmak, gelenek ve toplumun kurduğu engelleri yıkmaktır. Bu tür sağlık, insana dünyadaki üç temel gereği karşılayabilecek gücü verir. Bu anlamda iyileşme, bugün geleneksel terapinin olduğu kadar, Fritz Perls'in izinde yürütülen **gestalt psikolojisi**nin de birinci görevidir. Ama bu çeşit bir sağlık bile, asıl Benliğin gerçekleştirilmesi anlamına gelmez. Bunun için gerekli ilk koşul esas varlığa doğru yapılacak bir «hamle»dir.

Bu da, hekim için güç bir iştir: çünkü hekim, insanlarla değil, canlı kadavralarla ilgili bir eğltilimin etkisi altında kalmıştır. Kendisine yalnızca doğal-bilimsel algı biçimlerine uyan teşhis ve terapi ilkeleri öğretilmiştir. Ancak, kendisi de bir bütün olan veya olmak isteyen ve dolayısıyla hastasını da bir bütün olarak ele alan hekim, esas varlığı açısından sağlıklı bir kişi olmak ve bunu dünyada kanıtlamak için gerekli koşulları hastasında nasıl yaratacağını bilmelidir.

Bu işlem için, hekim değil de, «usta» olan bir terapist, yani bir guru gerekir. Oysa bu gerçek, bugünün terapistini kapsamış bırakmaz. İnisyatör terapi, milyonlarca yıl süresince gerçek bilgelerin önderliğinde sürdürülen, iç benliğe yönelen bir çabayı gerektirir. Zamanımızda, bu en derin acıyı tedavi etmek isteyen terapistlerin de, kendilerini bu çalışmaya hazırlamaktan başka çareleri yoktur.

Doğu ve Batıdaki bilge kişiler her zaman

● Lütfen sayfayı çeviriniz

«doğal» kişiliğin serbest kalmasında, insanın içgüdü ve doğal güdülerinden kurtulmuş olarak yaşamasından ötede bir amaca yönelmişlerdir. Amaçları insan ruhunun özgürlüğe kavuşması, yani insanın dünyaüstü Varlığının bilincine varmasıdır. Bu bilge kişiler, şartlanmadan kurtulmuş bir iç benliğin oluşumu sonucunda, dünyasal şartlanmaların biçimlediği acıların çözümlendiğini biliyorlardı. Böylece, insandaki yaratıcılık da özgürlük bulur. Acı, olgunluğa kavuşmak için bir araç, ölüm ise yeni bir hayatın başlangıcı olur. Bu olgunluğun ürünü, varlığında mevcut yücelikle «saydamlaşarak», kelimenin tam anlamıyla bir «kişi» olan insandır. Meditasyon, bu olgunluğa erişmenin değişmez bir yolu olmuştur.

Artık din ve dindarlık kavramları, yalnızca inançla ilgili değildir. Transandans (aşkınlık), artık yaşantımızın bir parçasıdır; burada, bu transandansın algılanışıyla ilgiliz. Bu transandansı içimizde bulmak, bizim için bir sorundur ve çözümü milyonlarca yıllık bir tecrübede ve meditatif uygulamada bulunabilir. Meditasyonun amacı, kişinin iç transandans için saydamlık kazanması, yani bir bütün olarak esas varlığına karşı «açık» olmasıdır. Burada «açık»lığın anlamı, insanın esas varlığıyla temas kurması ve bu tezahürünü sağlamasıdır.

Bu tutuma veya düşünce tarzına yönelen işlemin temeli bilimseldir ve sistematik olarak geliştirilir. Rasyonel olmayan bir nedene yönelmekle birlikte, rasyonel araçlar kullanılır. Oysa, bütün rasyonel eylemlerin gerçek anlamı tam bu noktada belirir. Bu uygulama, ancak esas varlıkla duyusal bir teması engellemediği sürece doğrudur ve ancak, insanın hayatındaki sonsuzluk ve mutlaklığın gerçek bir kriter olarak gelişebileceği koşulları yarattığı zaman, doğru bir fonksiyon görmüş olur. Her orantı, hayat, gelişim ve eylem için rasyonel olmayan bir ifade alanı sağlar. Böylece, meditatif uygulamaları planlamak ve sistematik olarak geliştirmek için bir yol açılmıştır. İnsan, sistematik olarak, kendi esas varlığı olan hayat kaynağına yöneltilmelidir. Böylece, bu kaynaktan, kendi dünya-egosunun ve rasyonel bilincinin iyileştirici fonksiyonunu harekete geçirebilir. İnsan, bu iyileştirici

fonksiyon sayesinde kendi dünya-egosunun ve ihtiyaçlarının bir kölesi olmaktan kurtulur, artık ölümden ve toplumun yargılarından korkmaz. Hayatını bir kez esas varlığına dayandırdıktan sonra, artık Yüce Hayata hizmet eder ve onun tanığı olarak, daha önemsiz olan dünya yaşantısında güç kazanır.

Hastaların ve terapistlerin doğal insanın özgürlüğü - veya dünyasal gerekle uyum özgürlüğü - ile insanın kişiliğini gerçekleştirebilmesi için esas varlığıyla bütünleşme yolunda kavuşacağı özgürlük arasındaki farkı bilmeleri gerekir. Meditatif uygulamalar, insanın esas varlığına kavuşmasına yönelir, ama başarısı bilinçdışının psikolojik arınmasına bağlıdır. Hasta, zaten esas varlığıyla temas durumunda ise, bu başarı kolaylaşır. Özellikle, hastaya iç huzur verdiği için görünüşte başarılı olan vakalarda, meditasyon derinlik psikolojisi olmaksızın uygulandığı takdirde, hastanın yahut öğrencinin, daha önce bastırılmış olan bilinçdışının bilincine varma-

sını önler. Bastırılmış bilinçdışı ise, bir gün patlak vererek, kurulan güzel yapıyı birdenbire yıkabilir.

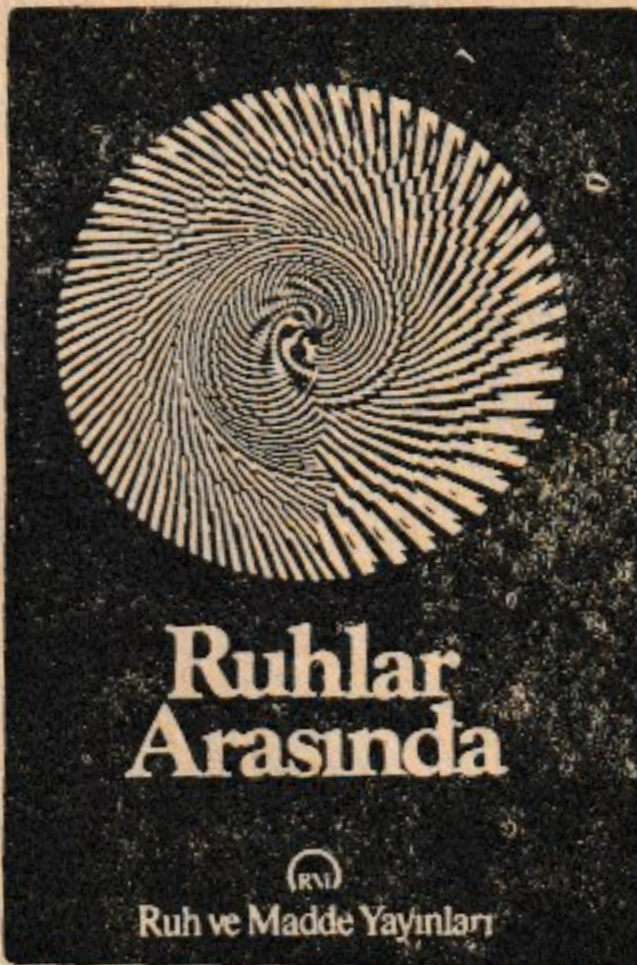
Pragmatik terapiden inisiyatör terapiye geçiş, terapist ve hastanın - ya da öğrencinin - bu ikisi arasındaki farkı anlamasına bağlıdır. Bunun için burada basit bir örnek verilebilir: Bana, asıl sorunumun ne olduğu sorulduğunda, genellikle şöyle cevap veririm: «Karlfried, Dürckheim'ı nasıl aşabilir?» Dürckheim soyadım, Karlfried ise adımdır. Soyadı, dünya gerekleriyle şartlanmış, belli bir evde doğmuş ve belli bir çocukluk döneminden geçmiş kişiyi yansıtır: Bu kişinin birtakım çocukluk ihtiyaçları olmuş, belli bir öğrenimden geçmiş, belli bir başarıya veya başarısızlığa uğramıştır; kısacası, bugün tanındığı duruma gelinceye kadar, dünyada belli

bir yol izlemiştir. Profesör falanca, veya bir kütüphaneci, v.s. olabilir...

Bu, dış dünyanın tanıdığı insandır. Dünya onu şartlandırmıştır ve kendi yerini arayıp bunu koruyarak, dünya gerekleriyle çarpışır. Oysa ilk adıyla değindiğimiz kişi başkadır. Şartlanmış **değildir**. Esas varlığı özgündür. Bir dünya adamı değil, kendi esas varlığına varolan ve dünyadaki **bütün** koşullar altında esas varlığını kanıtlamayı isteyen kişidir. Böylece içimizdeki temel gerilimi görüyoruz: Yani, sürekli olarak, dünyanın yüklediği uzaysal-zamansal koşulları yenmeye uğraşan şartlı kişilik ile ne dünyada bir yer yapma kaygılarıyla, ne de yalnızca dünyasal görevlerini yerine getirmeyle ilgilenmeyip, Benliğini, esas varlığının biçiminde, **gestalt**'ında gerçekleştirme dürtüsü ve görevini önde tutan kişilik arasındaki gerilim.

(Devam edecek)

Ruhlar Arasında

Ç I K T I

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —